

پیام معنویت

- بیست و نهمین پیام مقام معظم رهبری به
- اجلاس سراسری نماز

تهیه شده در

روابط عمومی استاد اقامه نماز

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

همه همت گماریم که نماز را در جایگاه
شایسته‌ی خود که قرآن و حدیث به آن ناطق
است، بشناسیم و بشناسانیم و عمل شخصی
خود را نیز به تناسب آن تعالی بخشیم.

پیام مقام معظم رهبری به بیست و نهمین اجلاس سراسری نماز

پیام‌عنویت

تهیه شده در: روابط عمومی | استاد اقامه نماز

نشانی: تهران، خیابان طالقانی، میدان فلسطین، پلاک ۳۸۷

راه های ارتباطی:

تلفن: ۸۸۸۹۶۶۶۶

تلفکس: ۸۸۹۰۵۱۵۰

سامانه پیامکی: ۱۰۰۰۱۷

آدرس سایت: namaz.ir

صندوق الکترونیکی: ro.snamaz@gmail.com

• نشر و استفاده از مطالب کتاب در راستای ترویج فرهنگ متعالی نماز بلامانع می باشد.

فهرست مطالب:

• گفتار اول: متن پیام‌ها:

- اولین اجلاس سراسری نماز.....| ۱۲
- دومین اجلاس سراسری نماز.....| ۱۸
- سومین اجلاس سراسری نماز.....| ۲۰
- چهارمین اجلاس سراسری نماز.....| ۲۵
- پنجمین اجلاس سراسری نماز.....| ۳۱
- ششمین اجلاس سراسری نماز.....| ۳۶
- هفتمین اجلاس سراسری نماز.....| ۴۱
- هشتمین اجلاس سراسری نماز.....| ۴۷
- نهمین اجلاس سراسری نماز.....| ۵۲
- دهمین اجلاس سراسری نماز.....| ۵۵
- یازدهمین اجلاس سراسری نماز.....| ۵۸
- دوازدهمین اجلاس سراسری نماز.....| ۶۵
- سیزدهمین اجلاس سراسری نماز.....| ۷۲
- چهاردهمین اجلاس سراسری نماز.....| ۷۵
- پانزدهمین اجلاس سراسری نماز.....| ۷۷

- ۸۳ | شانزدهمین اجلاس سراسری نماز
- ۸۵ | هفدهمین اجلاس سراسری نماز
- ۱۰۰ | هجدهمین اجلاس سراسری نماز
- ۱۰۲ | نوزدهمین اجلاس سراسری نماز
- ۱۰۶ | بیستمین اجلاس سراسری نماز
- ۱۰۸ | بیست و یکمین اجلاس سراسری نماز
- ۱۱۰ | بیست و دومین اجلاس سراسری نماز
- ۱۱۲ | بیست و سومین اجلاس سراسری نماز
- ۱۱۴ | بیست و چهارمین اجلاس سراسری نماز
- ۱۱۶ | بیست و پنجمین اجلاس سراسری نماز
- ۱۱۸ | بیست و ششمین اجلاس سراسری نماز
- ۱۲۰ | بیست و هفتمین اجلاس سراسری نماز
- ۱۲۲ | بیست و هشتمین اجلاس سراسری نماز
- ۱۲۴ | بیست و نهمین اجلاس سراسری نماز

• گفتار دوم: نمای کلی

- ۱۲۴ | نمای کلی وظایف و برنامه ها

گفتار اول

متن پیام‌ها

• اولین اجلاس سراسری نماز

مشهد مقدس، مهرماه ۱۳۷۰

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ»

تشکیل مجمعی از صاحب نظران برای اقامه نماز، یکی از شایسته ترین و ضروری ترین کارهایی است که باید در جمهوری اسلامی صورت می گرفت؛ زیرا برپا داشتن نماز، نخستین ثمره و نشانه حکومت صالحان است و دررتبه بعد از آن است که نوبت به «زکات» به مثابه تنظیم مالی جامعه و ریشه کن کردن فقر، و نیز «امر به معروف و نهی از منکر» یعنی سوق دادن به نیکی ها و بازداشتن از بدی های رسد.

«الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَآمَرُوا بِالمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ المُنْكَرِ...» (حج، ۴۱)؛ اقامه نماز فقط این نیست که صالحان، خود نماز بگذارند؛ این چیزی نیست که برتشکیل حکومت الهی متوقف باشد؛ بلکه باید این ستون دین در جامعه به پا داشته شود و همه کس با رازها و اشاره های آن، آشنا و از برکات آن برخوردار گردند.

درخشش معنویت و صفای ذکر الهی، همه آفاق جامعه را روشن و مصفا کند؛ و تن ها و جان ها با هم به نماز بشتابند و در پناه آن

طمأنینه و استحکام یابند.

نماز، رکن اصلی دین است و بایده اصلی ترین جایگاه را در زندگی مردم داشته باشد. حیات طیبه انسان، در سایه حاکمیت دین خدا، وقتی حاصل خواهد شد که انسان هادل خود را بایاد خدا زنده نگه دارند و به کمک آن بتوانند با همه جاذبه های شر و فساد مبارزه کنند و همه بت ها را بشکنند، و دست تطاول همه شیطان های درونی و برونی را از وجود خود قطع کنند. این ذکر و حضور دائمی فقط به برکت نماز حاصل می شود و نماز در حقیقت، پشتوانه مستحکم و ذخیره تمام نشدنی در مبارزه ای است که آدمی با شیطان نفس خود که او را به پستی و زبونی می کشد، و شیطان های قدرت که با زور و زور، او را وادار به ذلت و تسلیم می کنند، همیشه و در همه حال دارد. هیچ وسیله ای مستحکم تر و دائمی تر از نماز برای ارتباط میان انسان با خدا نیست. مبتدی ترین انسان ها، رابطه خود با خدا را به وسیله نماز آغاز می کنند. برجسته ترین اولیای خدا نیز، بهشت خلوت انس خود با محبوب را در نماز می جویند.

این گنجینه ذکر و راز را هرگز پایانی نیست و هر که با آن بیشتر آشنا شود، جلوه و درخشش بیشتری در آن می یابد. کلمات و ادکار نماز، هر یک خلاصه ای است که به بخشی از معارف دین اشاره می کند

گفتار اول: متن پیام ها | ۱۴

و به طور مکرر و پی در پی آن را به یاد نمازگزار می آورد. نمازی که با تدبیر در معانی و بدون سهو و غفلت گزارده شود، انسان را روز به روز با معارف الهی آشناتر و به آن دل بسته تر می سازد. نورانیت نماز و رازها و رمزهای آن و درس هایی که در آن گنجانیده شده، و اثر آن در ساختن فرد و جامعه، چندان نیست که بشود در مقالی کوتاه از آن سخن گفت؛ بلکه چنان نیست که بی خبری چون من، بتواند از اعماق آن خبری آورد.

آن چه من با قلم قاصر و معرفت ناچیز خود می گویم آن است که مردم ما و جامعه ما، و به خصوص جوانان ما که اکنون بار امانت سنگینی را بردوش گرفته اند، باید نماز را منبع قدرتی لایزال بدانند، و در برابر جبهه فساد و بی عدالتی و کج روی که امروز بشریت را تهدید می کند، از نماز و یاد خدا نیرو بگیرند. میدان مبارزه ای که امروز پیش روی ماست، ما را به تکیه گاه مستحکم ذکر خدا و امید و اعتماد به او، بیش از همیشه و بیش از همه، محتاج می سازد، و نماز آن سرچشمه جوشانی است که این امید و اعتماد و قدرت معنوی را به ما می بخشد.

نماز با حضور و با توجه، نمازی که از یاد و ذکر، سرشار است، نمازی که آدمی در آن با خدای خود سخن می گوید و به او دل می سپارد،

نمازی که والاترین معارف اسلام را پیوسته به انسان می‌آموزد، چنین نمازی انسان را از پوچی و بی‌هدفی و ضعف می‌رهاند و افق زندگی را در چشمش روشن می‌سازد و به او همت و اراده و هدف می‌بخشد و دل او را از میل به کج‌روی و گناه و پستی نجات می‌دهد. از این‌روست که نماز در همه حالات، حتی در میدان نبرد و در سخت‌ترین آزمایش‌های زندگی، اولویت خود را از دست نمی‌دهد. انسان همیشه به نماز محتاج است و در عرصه‌های خطر، محتاج‌تر.

حقیقت آن است که در کار معرفی نماز، کوتاهی‌های زیادی شده است و نتیجه آنکه نماز هنوز جایگاه شایسته خود را، حتی در نظام اسلامی ما، به دست نیاورده است. این مسئولیت سنگین، بر دوش دانشوران و آشنایان به معارف اسلامی است که نماز را به همه، به خصوص به نسل جوان بهتر بشناسانند. از کودک دبستانی تا پژوهشگر دوره‌های عالی، هر یک فراخور ذهن و معرفت خود، می‌توانند در راه شناختن نماز و رازهای آن قدم‌هایی بردارند و با ناشناخته‌هایی آشنا شوند. حتی عرفای بزرگ نیز برای سالکان وادی معرفت، اسرار الصلوة نوشته و آموخته‌اند؛ یعنی اعماق این اقیانوس همچنان ناشناخته و پیمودنی است. در جامعه ما فصل

گفتار اول: متن پیام‌ها | ۱۶

مهمی باید در معرفی نماز در همه سطوح گشوده شود. رسانه‌ها و به خصوص صداوسیما با شیوه‌های گوناگون، نماز را معرفی و یادآوری کنند. همه جا و همیشه در رادیو و تلویزیون، نماز در اولویت گذاشته شود و شوق ایمان و عطش یاد خدا در دل‌ها پدید آید. در کلاس‌های دروس دینی مدارس و دانشگاه‌ها، درس نماز جایگاه خود را بازیابد، و سخنان سنجیده و افکار بلند در بازشناسی نماز فراهم و در معرض ذهن و دل دانشجویان و دانش‌آموزان گذاشته شود.

فلسفه نماز و تحلیل رازها و رمزهای آن با زبان هنر، در معرض دید همگان قرار گیرد تا هر کس به قدر ظرفیت خود از آن متمتع گردد. کتاب‌ها و جزوه‌ها در سطوح مختلف و از دیدگاه‌های گوناگون به وسیله محققان و عالمان به سلك تحریر درآید و مایه کارهای هنری و ادبی گردد.

فصلی نیز باید برای آسان کردن انجام نماز گشوده شود:

در همه مراکز عمومی، مدارس، دانشگاه‌ها، کارخانه‌ها، سربازخانه‌ها، فرودگاه‌ها، ایستگاه‌های قطار، ادارات دولتی و امثال آن، جایگاه‌های مناسبی برای نماز پیش‌بینی شود. مساجد و نمازخانه‌ها پاکیزه و مرتب و رغبت‌انگیز باشد. نماز در وقت فضیلت

و به جماعت گزارده شود. در هر محیطی، برجستگان و بزرگان آن بر دیگران پیش قدم شوند و عملاً اعتنا به نماز را به دیگران بیاموزند؛ و خلاصه در همه جا حرکت به سمت نماز و شتافتن به نماز محسوس باشد.

با این مقدمات، به خواست خداوند متعال و با توجهات و ادعیه زاکیه حضرت ولی الله الأعظم - روحی فداه -، کشور و جامعه ما به هدف های والای نماز نزدیک می شود و از برکات آن بهره می گیرد. در پایان لازم می دانم از فراهم آوردندگان این مجمع و همه کسانی که با وقوف بر اهمیت نماز، در راه اقامه آن تلاش می کنند، مخصوصاً از جناب حجت الاسلام آقای قرائتی که دلسوزانه و عاشقانه در این راه گام برمی دارند، صمیمانه تشکر کنم و قبول حضرت حق تعالی را برای این کوشش های مخلصانه، مسئلت نمایم.

«والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته»

• سید علی خامنه ای

۱۶ مهر ۱۳۷۰

• دومین اجلاس سراسری نماز

مشهد مقدس، شهریورماه ۱۳۷۱

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ»

جناب حجة الاسلام آقای قرائتی - دامت افاضاته -، بسیار از جناب عالی و همکاران تان متشکرم که همت کرده و دومین مجمع اقامه نماز را برای گسترش دادن فرهنگ نماز و استحکام بخشیدن پایه‌های آن در جامعه اسلامی ایران، فراهم آورده‌اید؛ و امیدوارم همگی ما جور و به هدف مقدس خود نائل گردید.

امسال اگر این جانب باید پیامی به شما و آن مجمع محترم بدهم، این پیام آن است که همه، کوشش خود را برای تحقق توصیه‌های مندرج در پیام سال گذشته به اولین مجمع، به کار برید و از اینکه آنها فقط نقشی بر کاغذ و الفاظی برای شروع بحث بمانند، مانع شوید.

بی شک ناگفته‌های باب نماز بسیار است و قاصری چون این جانب کوچک‌تر از آن است که به همه آن معارف دست یابد؛ چه رسد به اینکه آن را در پیامی یا پیام‌هایی بگنجانند و امید است به فضل الهی و دستگیری حضرت ولی عصر - ارواحنا فداه - راه درک و تفهیم آن به دیگران بردل‌های نورانی و با معرفت هموار گردد؛ لیکن یکی

از آنچه شناخته و دانسته‌ایم، راه شناخت بیشتر را به روی ما باز می‌کند و معرفت ما را روشن‌تر و بی‌شبهه‌تر می‌سازد. گزارش‌ها، گویای آن است که از سال گذشته تاکنون قدم‌های عملی قابل‌تقدیری در این راه برداشته شده است؛ ولی این از آنچه حق عظیم نماز در ایران اسلامی می‌طلبد بسی کمتر است. ان شاء الله همکاری همه دستگاه‌های اسلامی، اعم از آموزش و پرورش و دانشگاه‌ها و صداوسیما و سازمان تبلیغات اسلامی و مطبوعات و دیگر نهادها و سازمان‌های مؤثر بتوانند شمارادرمقصودمقدستان یاری دهد. توفیق همگان را از خداوند خواستارم.

«والسلام علیکم ورحمةالله وبرکاته»

• سیدعلی خامنه‌ای

۲۱ شهریور ۱۳۷۱

• سومین اجلاس سراسری نماز

بابلسر، شهریورماه ۱۳۷۲

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ»

خدا را سپاس که تلاش مبارك شما دست اندرکاران ترویج فریضه نماز به سومین سالگرد رسید و کاری با چنین اهمیت، به اهتمامی پیگیر و خستگی ناپذیر پیوست.

راز موفقیت در دسترسی به هدف های بزرگ و والا، همین پیگیری و استمرار در طلب است. این درس بزرگ را نیز دریکی از آثار مناجاتی مولای پرهیزگاران می آموزیم که:

«وَهَبْ لِي الْجِدْفِي خَشِيَّتِكَ وَالِدَّوَامَ فِي الْإِتِّصَالِ بِخِدْمَتِكَ».

نماز در عرصه تکاپوی لایزال و ناگزیری که بشر بدان مأمور بلکه مطبوع گردیده است، بزرگ ترین فریضه و مؤثرترین ابزار است. شاید برخی این خصوصیت را برای نماز فقط در میدان تکاپوی فردی به سوی کمال شناخته، و از نقش آن در صحنه جهاد جمعی و اجتماعی و در برابر معارضات پر قدرت دنیایی سخنی شنیده باشند.

از این رو باید دانست که پایمردی در همه گونه رویارویی، وابسته به آن است که دل ها و اراده ها از صفا و توکل و اعتماد به نفس و امید

۲۱ | پیام معنویت (۲۹) پیام مقام معظم رهبری به اجلاس سراسری نماز

به فرجام، لبریز باشد، و نماز سرچشمه جوشانی است که این همه و بسی فیوضات دیگر را بردل و جان نمازگزار سرازیر می‌کند و از او انسانی روشن ضمیر و ثابت قدم و بی دغدغه و امیدوار می‌سازد. اینکه در قرآن و سخن والای پیامبر خاتم صلی الله علیه و آله نماز، بازدارنده از فحشاء و منکر و معراج مؤمن و تقرب دهنده پرهیزگار و در یک سخن، بهترین نهاد دین معرفی شده و پیامبر مکرم صلی الله علیه و آله، آن را روشنی چشم خویش خوانده است، باید ما را در فهم عظمت نماز به تأمل و ژرف نگری بیشتر بکشاند.

البته این نکته نیز شایان ذکر است که نماز همین بر زبان راندن کلمات و گزاردن حرکاتی معین نیست. آن همه فیض و برکت، بر پدید آوردن امواج صوتی و اعمال بدنی بی آنکه روح ذکر و توجه در سراسر این کالبد دمیده باشد، مترتب نمی‌گردد؛ اگرچه حداقل تکلیف با آن ساقط می‌گردد. روح نماز، یاد خدا و خشوع و حضور در برابر اوست و این کلمات و اعمالی که با تعلیم الهی بر مکلف، واجب گشته است، بهترین قالب برای آن روح و نزدیک‌ترین راه به آن سرمنزل مقصود است.

نمازی ذکر و حضور، کالبدی بی روح است که اگرچه نام نماز بر آن، مجاز نیست، لیکن اثر و خاصیت نماز نیز از آن مترقب نیست. از

گفتار اول: متن پیام‌ها | ۲۲

این حقیقت، در آثار دینی با عنوان «قبولی نماز» سخن رفته است، و چنین آمده است که از يك نماز که تو می‌گزاری، تنها هرآنچه با حضور و توجه آورده شده، قبول است و بس.

اینک نماز، موهبتی بی‌بدیل و سرچشمه فیضی لایزال، در اختیار ماست که با آن، نخست از خویش و سپس از هرآن که بدو مهر می‌ورزیم، انسان صالح بسازیم. این دروازه‌ای است گشاده به عرصه‌ای پهناور و مصفا. دریغ است که آدمی عمری را در جوار بهشت مصفایی بگذراند و سری بدان نکشد و عزیزان خود را بدان سوق ندهد. وحی الهی به پیامبر عظیم الشان ﷺ چنین فرمان داد: «وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا»

امروز همه شما خود را طرف این خطاب بشمرید و نماز را، حقیقت مقدس و گوهر درخشان را، که عطیه الهی به امت محمد مصطفی ﷺ است، قدر بشناسید.

در این وظیفه، هرکسی سهم ویژه‌ای دارد:

- پدران و مادران با گفتار و کردار خود، فرزندان را به نماز تشویق و راهنمایی‌کنند؛
- معلمان، شاگردان مدارس و دانشگاه‌ها را در سمت و سوی این

حقیقت درخشان به حرکت وادار نمایند؛

• فضلا و علما و روحانیون محترم، امامت جماعت در مراکز آموزشی و اقامتگاه‌های دانشجویان، برای نسل نورافرستی مغتنم بشمرند؛

• نویسندگان کتاب‌های درسی، رازها و رمزها و درس‌های نماز را در کتاب‌های درسی بگنجانند؛

• وزارت ارشاد و سازمان تبلیغات و صداوسیما از هنر به‌ویژه هنر سینما برای نشان دادن گوهر نماز و چهره نمازگزار بهره بگیرند. هنرمندان عزیز با زبان شعر و قصه و نقاشی و جزاینها، و با آفرینش آثار هنری باکیفیت، بلکه برجسته، دست چیره هنر را به کاری چنین شایسته مشغول سازند؛

• در مدارس، معلمان و مدیران، و در همه مراکز، مسئولان، با حضور خود در صفوف نماز، نمازگزاران را تشویق کنند؛

• در گردهمایی‌های علمی و فرهنگی و آموزشی و تبلیغی، نماز را در وقت خود همچون الهام بخش صداقت و هدایت به جای آورند؛

• نویسندگان و گویندگان دینی درباره نماز و مفهوم و فلسفه و هدف و آثار و برکات و احکام آن بگویند و بنویسند؛

• مردم، مساجد را با حضور در نمازهای جماعت که بهترین شیوه نمازگزاردن است، رونق بخشند. در همه بناهای عمومی

گفتار اول: متن پیام‌ها | ۲۴

و جای‌هایی که همواره به طبع حال، مردمی در آن گرد می‌آیند، مانند فرودگاه‌ها و ایستگاه‌های قطار و بندرها و عزیمت‌گاه‌های خودروهایی همگانی و ادارات دولتی و بوستان‌های شهری و مانند اینها، نمازخانه‌ها یا مساجدی بناکنند و افزون بر این، مردم، هر زمین پاکیزه و مناسبی را به هنگام درآمدن وقت نماز، مسجد به شمار آورند و در آن به نماز بایستند. از این‌گونه کار برای هرکسی و قشری از مردم هست که هرکس باید کنکاش کند و سهم خود را از این فریضه همگانی را بیابد و بدان دست زند.

در چنین وضعی است که جامعه اسلامی ما توانسته است نماز را اقامه کند و مصداق این آیه کریمه گردد که: «الَّذِينَ إِن مَكَّنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَاللَّهُ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ» صدق الله العلی العظیم. توفیق همه آحاد مسلمان را در درست انجام دادن این وظیفه الهی مسئلت می‌کنم.

«والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته»

• سید علی خامنه‌ای

۱۶ شهریور ۱۳۷۲

• چهارمین اجلاس سراسری نماز

شیراز، شهریورماه ۱۳۷۳

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ»

با فرارسیدن موسم گردهمایی های سالانه نماز، بار دیگر فضای فرهنگی کشور با نام و یاد همگانی این فریضه عظمی، معطر و منور گردیده است. همان طور که مژده قیام نماز، پیامبر عظیم الشان صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ را -چنان که در حدیث آمده است- به وجد می آورد و به بلال، مژده رسان همیشگی نماز، می فرمود: «ارحنا یا بلال»؛ یعنی ای بلال؛ دلم را با اذان که مژده نماز است، راحت بخش! همان طور هم بزرگداشت نماز و گستردن و بلند کردن نام آن، دل بندگان خدا را وجد و نشاط می بخشد و ابرهای تیره ملال و اضطراب را از آفاق آن، پراکنده می سازد، و این برخاسته از ویژگی خود نماز است که مایه آرامش دل ها و برطرف کننده نگرانی ها و دغدغه های روحی در نمازگزار است.

باری، اینک دو سه سالی است که به همت مردان صاحب همتی، ایران اسلامی به سوی حق گزاری نماز پیش می رود. اگرچه ایرانیان مؤمن، هرگز به نماز پشت نکرده و این نعمت بزرگ خدا را ناسپاسی ننموده اند، لیکن حق نماز نیز غالباً چنان که باید، گزارده نشده

گفتار اول: متن پیام‌ها | ۲۶

است و اکنون این امید کم‌کم در دل پدید می‌آید که در آینده‌ای نزدیک - به خواست خدا - نماز به درستی حق‌گزاری شود. پدیده‌های زیبایی چون اقامه نمازهای جماعت در سطح شهرها، در میدان‌ها و بوستان‌ها و ورزشگاه‌ها، ساختن تالارهای بزرگ و مناسب نماز در برخی و ساختن یا آماده کردن نمازخانه در برخی دیگر از جاها، گرد آمدن بیش از پیش مردم و به‌ویژه جوانان در بسیاری از مساجد، برپا داشتن نماز جماعت در ظهر عاشورا در میان مراسم عزاداری، نوشتن کتاب‌های بسیار در باب نماز و جز اینها، همه و همه برانگیزاننده‌های آن امید بزرگ است. نشانه‌ها و شاخص‌هایی هست که هرگاه و هر جا دیده می‌شوند، می‌توان گفت: حق نماز، گزارده شده است.

نخست همگانی شدن نماز است. ناسپاسی بزرگی است که کسی در محیط اسلامی به سربرد و نماز را که برترین وظیفه هر مسلمان است، به جانیاورد. چنین کسی نزد خدا و نزد بندگان خدا روسیاه و در حق خود، مقصر است؛ چراکه خویش را از برکات نماز محروم ساخته و درباره نماز کوتاهی کرده است. آنگاه که در جامعه اسلامی همگان، از پیر و جوان و نوجوان، و در هر موقعیت اجتماعی یا خانوادگی، و در همه شرایط زمانی و مکانی و جوی، و در آسایش و

در رنج و شادی و غم، نماز را چون پایه دین و بخشی از زندگی يك مسلمان، به جای آورند و به هیچ بهانه، عمداً آن را ترك نکردند، مهم‌ترین نشانه حق‌گزاری نماز آشکار شده است.

نشانه دیگر، نیکو به جای آوردن نماز است؛ یعنی با توجه به معنی و مفهوم کلمات نماز و همراه با خشوع و حضور، و این روح نماز است که بدون آن، نماز کالبدی است بی جان، و اگرچه ساقط‌کننده اقل تکلیف، ولی نه برآورنده همه هدف‌ها و مقاصد تشریح. این يك، البته نیازمند آموزش و نیز تمرین است و اگر به کمک الهی، تأمین شود، عمق روحیه دینی و برکات فراوان ایمان و عمل را با خود تأمین خواهد کرد.

نشانه دیگر، آبادی مساجد و افزایش نمازهای جماعت است، و این به معنای بروز برکات نماز در سطح همکاری و همدلی اجتماعی است. بی شک این فریضه نیز با همه اتکالش به عامل درونی، یعنی توجه و ذکر و حضور، همچون دیگر واجبات دینی، ناظر به همه عرصه زندگی انسان است و نه به بخشی از آن، یعنی زندگی فردی و شخصی هر کس و آنجا که پای فعالیت و نشاط دسته‌جمعی افراد جامعه به میان می‌آید، نماز همچون گرم‌ترین و پرشورترین عبادت دسته‌جمعی، نقش بزرگی را بر عهده می‌گیرد.

گفتار اول: متن پیام‌ها | ۲۸

مظهر این خصوصیت، همین نمازهای جماعت پنج‌گانه و نماز جمعه و نمازهای عید است.

نشانه دیگر، مطرح شدن نماز در عرصه مطالعات و تحقیقات علمی است. همان‌طور که بحث فقهی درباره نماز و مقدمات آن، طولانی‌ترین مباحث فقهی در حوزه‌های علمیه را تشکیل می‌دهد، بحث کلامی و عرفانی و اجتماعی نماز نیز باید سلسله مهمی از مباحث دینی مطرح در سطح جامعه را پدید آورد. آگاهان دینی و محققان و نویسندگان در این باره مقالات و تحقیقات و کتاب‌هایی فراهم کنند، و بحث نماز به‌طور مکرر در همه جایگاه‌های تبلیغ دین، با زبان‌ها و شیوه‌ها و از زاویه‌های گوناگون مطرح گردد. در کتاب‌های درسی دوره‌های مختلف، به تناسب فصل، فشرده یا گسترده ولی به هر حال، عمیق و متینی درباره نماز گنجانیده شود. در صداوسیما، نماز همچون موضوعی که باید به همه آموخت، تلقی گردد و در برنامه‌ای جداگانه یا در دل برنامه‌های گوناگون، از آن سخن رود، و اعماق و رازها و درس‌های آن برای همه مردم بیان گردد. در سخنرانی‌های دینی در مساجد و غیره، بارها و بارها معارف نماز نیز همچون مسائل آن بازگو شود.

نشانه دیگر آن است که در همه جای‌ها و ساختمان‌های عمومی

و دولتی، نمازخانه‌ای درخور دیده شود و نمازگزاران در همه جا برای همه، کاری در دسترس به شمار آید.

نشانه دیگر آن است که بزرگان جامعه و کسانی که چشم‌ها به آنها دوخته شده و انگشت‌ها آن‌ها را نشانه کرده است، در مراکز همگانی نماز دیده شوند و نمازخانه‌های مراکز عمومی، ویژه آدم‌های بیکار یا فرودست شمرده نشود.

و نشانه‌های دیگری که با تدبیری می‌توان بدانه‌ها دست یافت.

هرگاه این نشانه‌ها، همه در جامعه‌ای پدید آید، به حق باید گفت که حق نماز در آن جامعه ادا شده است و هرچه این نشانه‌ها بیشتر باشد گرایش به حق‌گزاری نماز بیشتر است.

این جانب با دعا برای دست‌اندرکاران این حرکت الهی و به‌ویژه برای جناب حجت‌الاسلام آقای قرائتی که تلاش عظیمی را وقف این کار کرده‌اند، و تشکر از کسانی که به این دعوت حق پاسخ مثبت گفته‌اند و به‌ویژه از عزاداران عاشورای حسینی امسال که در روز عاشورا جلوه باشکوهی از نمازگزاری را نشان دادند، از خداوند متعال خواهانم که کشور ما و مردم ما را در این فریضه بزرگ نیز مانند بسی کارهای مهم دیگر، الگو و نمونه برتر سازد و ادعیه زاکیه حضرت بقیه‌الله الاعظم - ارواحنا فداه و عجل الله فرجه - را شامل

گفتار اول: متن پیام‌ها | ۳۰

حال ملت و کشور فرماید.

«والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته»

• سید علی خامنه‌ای

۱۰ شهریور ۱۳۷۳

۳۱ | پیام معنویت (۲۹ پیام مقام معظم رهبری به اجلاس سراسری نماز)

• پنجمین اجلاس سراسری نماز

تبریز، شهریورماه ۱۳۷۴

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ»

اکنون چند سالی است که چنین روزهایی در کشور ما، موسم نماز است؛ یعنی فضای سراسر کشور به عطر دل انگیز یاد و نام نماز، آغشته است و انسان‌هایی روشن بین و باایمان، با شور و نشاط همه جا از نماز می‌گویند و به نماز فرامی‌خوانند و برای اقامه نماز، مجاهدت می‌کنند. این تلاش مبارك، شایسته آن است که از سوی همه کسانی که به حیات طیبه اسلامی و زندگی در سایه حق و عدالت دل بسته‌اند، گرمی داشته شود و به پیوسته ماندن آن، کمک شود.

اقامه نماز در کشوری که پرچم اسلام را بر فراز سرخویش برافراشته و به حاکمیت اسلام مفتخر گردیده، یکی از واجب‌ترین فرایض است؛ زیرا همه هدف‌های يك جامعه نيك بخت از قبیل تأمین عدالت اجتماعی، دستیابی به رفاه عمومی و شکوفایی مادی، پرورش استعدادها و خلاقیت‌ها در آحاد مردم، برخورداری از دانش و بینش و تجربه، عزت و استقلال و اقتدار ملی، گسترش اخلاق انسانی و روابط سالم میان آحاد مردم و دیگر هدف‌های

گفتار اول: متن پیام‌ها | ۳۲

والا، در صورتی تأمین می‌شود که تربیت فردی و تهذیب اخلاقی در آحاد مردم به‌ویژه در کارگزاران امور کشور، تأمین شود و انسان‌هایی پاک و برخوردار از همت و توکل و اخلاص و صبر و سخت‌کوشی در آن جامعه باشند که به یاری این پشتوانه روحی، توانایی برداشتن بارهای سنگین را دارا باشند و در برابر موانع گوناگون و به‌ویژه امواج فساد و تباهی، یارای ایستادگی داشته باشند. هرچه شمار این‌گونه انسان‌ها در جامعه و کشوری بیشتر باشد، افق آینده آن جامعه و آن کشور، روشن‌تر و حرکت به سوی نیک‌بختی در آن جامعه و آن کشور ممکن‌تر و آسان‌تر خواهد بود.

اهمیت نماز و یکی از رازهای پافشاری بر آن در معارف اسلامی را از آنچه گفتیم، می‌توان دانست؛ زیرا نماز، برترین چیزی است که می‌تواند همه افراد جامعه مسلمان را، به تهذیب اخلاقی و تعالی روحی و معنوی برساند.

سه خصوصیت عمده در نماز هست که نقش برتر آن را در تهذیب نفس و پرورش روانی انسان‌ها پدید می‌آورد:

نخست آنکه نماز، با شکلی که در اسلام برای آن معین گشته یعنی حرکات و ادکار مخصوص، به‌طور طبیعی، نمازگزار را به دوری از گناه

۳۳ | پیام معنویت (۲۹) پیام مقام معظم رهبری به اجلاس سراسری نماز)

وَأَلُوذُكِي فَرَامِي خَوَانِد: «إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ»^۱.

این فراخوانی پیوسته، توانایی آن را دارد که هرکس را از منجلا بها رها سازد و عروج بخشد؛

دوم آنکه در او روح پرستش و خضوع در برابر حضرت باری تعالی را که محبوب حقیقی و فطری هر انسان است، زنده می‌کند و غبار فراموشی از این حقیقت درخشنده را که در ژرفای فطرت او نهاده شده است، می‌سترد؛

سوم آنکه به جان و دل نمازگزار، آن آرامش و اطمینانی را که شرط اصلی موفقیت در همه عرصه‌های زندگی است، هدیه می‌کند و تزلزل و اضطراب را که مانع بزرگی در راه اقدام مجدّانه برای پرورش اخلاقی است، از او دور می‌سازد.

هریک از سه خصوصیتی که گفته شد درخور آن است که با تدبیر و ژرف‌نگری دیده و سنجیده شود و از این راه، بسیاری از معارف نماز آشکار خواهد شد.

اکنون هنگامی که می‌بینیم نماز با این ویژگی‌ها و کارسازی استثنایی‌اش، گستردگی به اندازه گستره همه جامعه اسلامی دارد، یعنی همه در هر حال و هر جا وظیفه دارند آن را به جای آورند و

گفتار اول: متن پیام‌ها | ۳۴

هیچ‌کس، هرگز از قلمرو این فریضه الهی بیرون نیست، درمی‌یابیم که اندازه تأثیر آن در تأمین شرط نیک‌بختی يك ملت و يك جامعه، چقدر زیاد است.

حقیقت آن است که هرگاه در میان مردمی نماز با همه شرایطش رواج داشته باشد، همین يك واجب الهی آنان را تدریجاً به همه نیک‌بختی می‌کشاند و خیمه دین را در زندگی آنان برپا می‌سازد.

ناگفته نگذاریم که این همه، درباره نمازی است که با روح آن یعنی توجه و حضور قلب به جای آورده می‌شود. چنین نمازی، نمازگزار را با همه آفرینش، هماهنگ و همسو می‌سازد و راه را برای تحقق سنت‌های الهی در طبیعت و تاریخ باز می‌کند؛ چراکه در بینش اسلامی همه آفرینش در حال تسبیح و عبودیت حضرت حق است:

«يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ...»^۱

توصیه مؤکد این جانب به همه، به ویژه جوانان، آن است که خود را با نماز مأنوس و از آن بهره‌مند سازند؛ یعنی اینکه نماز را با توجه به معنی و با احساس حضور در محضر پروردگار متعال جَلَّ جَلَالُهُ به جای آورند و این کار را با تمرین بر خود هموار و آسان سازند تا بتوانند نوافل، مخصوصاً نافله نمازهای صبح و مغرب را نیز ادا کنند و اگر هنوز در

۳۵ ایپام معنویت (۲۹ پیام مقام معظم رهبری به اجلاس سراسری نماز)

میان کسان و نزدیکان و دوستان آنان، کسی هست که خود را از فیض نماز محروم کرده باشد، او را از این گناه بزرگ و خسارت عظیم بازدارند و این کار را با زبان خوش و رفتار حکیمانه انجام دهند. البته پدران و مادران نسبت به نماز فرزندان خود مخصوصاً نوجوانان، مسئولیت بیشتری دارند.

این جانب در پیام نماز سال‌های گذشته، توصیه‌هایی به دست‌اندرکاران و مسئولان دستگاه‌های گوناگون در باب نماز کرده‌ام؛ بجاست هیئتی از این مجمع نماز، درباره آنها به جست‌وجو و فحص پردازد و گزارشی از چگونگی و اندازه تحقق آن خواسته‌ها فراهم آورد.

در پایان با دعا برای همه شما عزیزان دست‌اندرکار مسئله نماز، امیدوارم زحمات شما مقبول الهی و منظور نظر حضرت ولی‌الله‌الاعظم - ارواحنا فداه و سلام الله علیه - باشد.

«والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته»

• سید علی خامنه‌ای

۱۴ شهریور ۱۳۷۴

• ششمین اجلاس سراسری نماز

زنجان، شهریورماه ۱۳۷۵

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ»

خداوند متعال را سپاس می‌گوییم که دل‌های نورانی و پاکیزه‌ای را به کار نماز و ترویج و برپاداری آن، برانگیخته و شوق مجاهدت و تلاش مخلصانه در این راه را به آنها بخشیده است. ثمره کوشش‌های هوشمندانه جمع شما در این چند سال، آن شده است که نماز که مظهر کامل پرستش و نیایش و رازگویی و نیازجویی و عشق و ایمان به محبوب فطری عالم وجود است، پرتوی درخشان‌تر و حضوری برجسته‌تر در ذهن و عمل جامعه اسلامی ما یافته است. اکنون بحمدالله در بسیاری از جاهایی که جماعت مردم در آن گرد می‌آیند و به‌ویژه مراکز گردآیی جوانان مانند مدارس و دانشگاه‌ها و سربازخانه‌ها و بوستان‌ها و نیز دانشگاه‌های دولتی و راه‌ها و غیره، نماز، حاضر و بارز و چشم و دل‌نواز است. نوشته‌ها و گفته‌های بسیار در رسانه‌ها و در کتاب‌ها و درس‌ها و برنامه‌های هنری و تبلیغی، به نماز می‌پردازد و ذهن‌ها و دل‌های کسان بی‌شماری را به این تکلیف شیرین و دل‌نشین، متمایل می‌سازد و به‌گزاردن آن و امی دارد.

شك نباید کرد که این، راهی است به سوی کامیابی و توفیق در همه مهمات شخصی و اجتماعی، راهی است به سوی سعادت و فلاح «قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ؛ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ»^۱ چه افراد و جماعتی که با شناختن قدر و جایگاه ذکر و خشوع و انابه که نماز مظهر کامل آن است و همراه کردن کار و ابتکار دنیایی با آن، به قله های تعالی و کمال رسیدند، و چه بی خبران و کوته نظرانی که با غفلت از این راز بزرگ هستی، خود را از سعادت کامل محروم ساختند و چه در صورت تلاش و کارمادی و چه در صورت بیکارگی و تنبلی، هر جا به گونه ای خود را در منجلاب های محرومیت و ناکامی غرقه ساختند.

انسان هایی که تلاش و مجاهدت در عرصه زندگی بشری را با یاد خدا و انس با او و عشق به او همراه می سازند، خوشبختی در معنای حقیقی آن را درمی یابند و آن را برای جسم و جان خود فراهم می کنند.

شما برادران و خواهرانی که به امر نماز همت گماشته اید از این دیدگاه، در تدارک بزرگ ترین خدمت به مردم و کشور خود هستید و بی گمان، ملت ما از معرفت به نماز و عمل به آن بهره های بزرگ در

گفتار اول: متن پیام‌ها | ۳۸

همه عرصه‌های زندگی خود خواهد برد.

مسئولان محترم اقامه نماز گزارش امیدبخشی از به‌کار بستن سفارش‌های قبلی درباره نماز داده‌اند. این جانب پس از سپاس از آنان و از همه بخش‌هایی که به آن سفارش‌ها جامه تحقق پوشانده‌اند، به همه دست‌اندرکاران این مهم و دیگر مدیران و مسئولان کشور توصیه می‌کنم که:

● برای تبیین ژرفای نماز و معرفی رازها و زیبایی‌های آن، دست به تلاش پیگیر و همه‌جانبه‌ای زده شود. در کتاب‌های معارف دانشگاه‌ها و کتب درسی دوره‌های پیش از دانشگاه و جزوه‌های کوچک و قابل فهم همه، سخنان نغز و پرمغز و مضمون‌های تازه فراوان در این باره وارد شود؛

● احکام فقهی نماز به صورت آسان و روان منتشر شود و جزوه‌ها و نوارهای صوتی و تصویری مناسب برای فرستادن به میان ملت‌های دیگر، آماده‌گردد؛

● اذان از حنجره اشخاص خوش صدا در همه جا پخش شود و هیچ شهر و محله‌ای محروم از آهنگ اذان نماند؛

● مساجد، به شکل شایسته غبارروبی شود و خدمت به مسجد، کاری مردمی و همگانی شمرده شود؛

- نماز صبح در مساجد اقامه شود؛
- نمازهای جمعه در هر شهر با شرکت فرزندان و اصحاب معرفت در ستادهای آن، پربارتر گردد؛
- مدیران دستگاه‌های اداری و دولتی، خود متصدی اقامه نماز در آن دستگاه‌ها شوند؛
- در سربازخانه‌ها، آموزش نماز و عمل به آن از آنچه هست، جدی‌تر گرفته شود؛
- در میان جاده‌های بیابانی، مسجد به قدر کافی ساخته شود و در شهرهای سر راه در همه ۲۴ ساعت، مسجد باز و آماده وجود داشته باشد؛
- در شهرها و شهرک‌هایی که تازه ساخته می‌شود، مسجد جامع، نخستین بنا و مرکز حقیقی شهر قرار گرفته و ساخته شود؛
- در همه اجتماعات با فرارسیدن وقت نماز، نماز به پا داشته شود و اجتماعاتی که به خاطر انبوهی آن یا به هر جهت دیگر قادر به این کار نیستند برنامه زمان بندی آنها جوری تنظیم شود که با وقت نماز تصادف پیدا نکند؛
- و به طور خلاصه، وضع شهرها و روستاهای کشور را جوری کنید که هر کس که تازه وارد آن می‌شود، آن را محیط اهتمام به نماز و

گفتار اول: متن پیام‌ها | ۴۰

جایگاه اقامه آن بداند. توفیقات همه شما را از خداوند خواستارم.
«والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته»

• سید علی خامنه‌ای

۳۱ مهر ۱۳۷۵

• هفتمین اجلاس سراسری نماز

ارومیه، مهرماه ۱۳۷۶

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

در میان مجموعه وظایف خطیری که با استقرار حاکمیت الهی در نقطه‌ای از زمین، بردوش مؤمنان و بندگان زبده خداوند قرار می‌گیرد، قرآن، اقامه نماز را شأنی ویژه بخشیده و آن را در صدر فهرست، جای داده است:

«الَّذِينَ إِن مَّكَّنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ...».

اگر برپا داشتن نماز در میان مردم، نقشی بنیانی نمی‌داشت و همچون پایه استواری برای پیشبرد هدف‌های بزرگ نظام اسلامی به‌شمار نمی‌آمد، چنین تأکید بلیغی بر اهمیت نماز نمی‌شد.

حقیقت آن است که نماز با نقش عظیم تربیتی، با تأثیر شگرف در ایجاد آرامش و سکینه قلبی مؤمنان، با دمیدن روح توکل و تقوا و اخلاص در نمازگزار، با ایجاد فضای تقدس و معنویت در پیرامون نمازگزار که موجب دوری او و دیگران از گناه است، و با درس‌های معرفتی گوناگون که در الفاظ و اذکار آن نهفته است، بسی بیش از صرفاً یک وظیفه شخصی، و در واقع دارای نقش کلیدی در اداره فرد و جامعه است.

گفتار اول: متن پیام‌ها | ۴۲

تأکیدهای بلیغی که برگزاردن این واجب شده؛ و حتی پدر و مادر موظف شده‌اند که فرزند خود را از دوران کودکی با آن مأنوس سازند، در میان همه واجبات دینی، بی‌نظیر است، و این به خاطر نقش استثنایی نماز در تنظیم انگیزه‌های روانی فرد و تأمین فضای مساعد برای تحمل بارهای سنگین وظیفه، در جامعه است. با توجه به همه این جهات، به حق باید نماز را برترین اعمال دانست و صلاهی «حَيَّ عَلَى خَيْرِ الْعَمَلِ» را دربانگ نماز، سخنی حکمت‌آمیز به حساب آورد. نماز است که مایه‌های لازم ایثار و گذشت و توکل و تعبد را که پشتوانه حتمی واجبات پرخطر و دشوار همچون جهاد و نهی از منکر و زکات است، در روح آدمی پدید می‌آورد و او را شجاعانه بدان میدان‌ها گسیل می‌دارد. هنگامی که به خاطر هجوم دشمن، فریضه جهاد اهمیت می‌یابد، یا بر اثر دشواری زندگی قشرهایی از مردم، فریضه زکات و انفاق، همه را مخاطب می‌سازد، یا به اقتضای تلاش دشمن در عرصه فرهنگ و اخلاق، امر به معروف و نهی از منکر، واجب همگانی می‌شود، در همه این شرایط، نماز، نه فقط از شأن «خیر العملی» فرو نمی‌افتد، بلکه به مثابه پشتوانه روحی و معنوی همه مجاهدت‌ها و ایثارها و خطرپذیری‌ها، بر اهمیت آن افزوده می‌شود.

امروزه با سیطره نظم ماشینی بر همه جامعه‌های بشری، انسان و انسانیت‌ها سخت در فشارند. آحاد بشر در چنین نظامی ناگزیرند آهنگ زندگی فردی و اجتماعی را، با نواخت سنگین و روح‌گداز ماشین، همسان و یک‌آهنگ کنند. رحم و مروت و گذشت و ایثار و بسی ارزش‌های اخلاقی دیگر، در این هم‌نواختی است که کم‌تأثیر و بی‌رنگ می‌شود؛ و خانواده و اخلاق همزیستی مهرآمیز خانوادگی، در چنین وضعی است که پایمال و منهدم می‌گردد. از ده‌ها سال پیش دلسوزان و تیزبینان، حتی در قلب محیط تمدن صنعتی و ماشینی، این خطرا احساس کرده و هشدار داده‌اند، و با تأسف، هنوز میلیون‌ها انسان به‌ویژه جوانان که احساسات لطیف‌تر و روحیه آسیب‌پذیرتر دارند در این بلای بزرگ همچنان بی‌دفاع و بی‌علاج‌اند.

نیاز به رابطه معنوی با خداوند رحیم و کریم، بدین جهت امروز برای مردم دنیا از همیشه حادث‌تر و جدی‌تر است و نماز برترین و کارآمدترین وسیله برای تأمین این نیاز است. بشریت امروز به نماز خالص و کامل و پرشور اسلامی، از همیشه نیازمندتر است و شما مسئولان امر ترویج نماز، باید به کمک الهی بتوانید، نه فقط نسل روبه‌رشد و بالنده جوان کشورمان، بلکه همه جان‌های نیازمند

گفتار اول: متن پیام‌ها | ۴۴

و کام‌های تشنه بشر متحیر در سراسر جهان را، اشباع کنید و از سرچشمه فیاض نماز بهره‌مند سازید.

این جانب ضمن تقدیر از زحمات شما عزیزان که سال به سال، گسترده‌تر و بارآورتر می‌شود، شما و دیگر مسئولان و همه ملت عزیز را به نکات زیر توصیه می‌کنم:

- آشنایان با معارف اسلامی، شأن نماز و روح و محتوا و گستره تأثیر آن را در جان فرد و مجتمع را با شیوه‌های رسا، تبیین کنند، و به‌ویژه هنرمندان برای این مقصود از ابزار کارآمد هنر بهره بگیرند؛
- پدر و مادرها، کودکان و نوجوانان را با صورت و معنای این فریضه آشنا سازند و اگر باید از دیگران کمک گرفت، کتاب‌های شیرین و آسان فهم را برای کودکان خود بخوانند؛

- معلمان مدارس در هنگام نماز، نوجوانان پسر و دختر را به حضور در نمازخانه‌های مدارس تشویق کنند و خود پیش از همه به نماز بشتابند؛

- مسئولان پرورشی مدارس، نماز را در رأس برنامه‌های پرورشی به‌شمار آورند؛

- مسئولان ورزش کشور، محیط ورزش را با یادآوری و اقامه نماز، روح بخشند و در تعیین وقت مسابقات ورزشی، ساعت نماز را فارغ

وزمین و زمان را آماده برگزاری نمازکنند؛

• برنامه ریزان حرکت رسانه های سفری مانند قطار و هواپیما و غیر آن، حفظ وقت و امکان نماز مسافران را در برنامه ی ریزها در نظر بگیرند؛

• ائمه محترم جماعات، مساجد را از همیشه فعال تر کنند و آموزش ترجمه و مفهوم و روح نماز را به شکل نوین و جذاب، در برنامه های خود بگنجانند؛

• نویسندگان کتب معارف دبیرستان ها و دانشگاه ها، نماز را از موضوعات مورد بحث آن کتاب ها قرار دهند و در آن، بحث های عالمانه و عمیق را در این باره مطرح سازند؛

• جوانان عزیز، دقایق معدود نماز را فقط برای نماز بگذارند و در طول نماز، تا آنجا که می توانند با تمرکز و حضور قلب، مایه زندگی بخش ذکر و تضرع را برای جان و دل نیازمند خویش تأمین کنند؛

• همگان، نماز را که داروی شفا بخش روح و مایه صفا و آرامش و نورانیت است، بر همه کارهای دیگر مقدم دارند و در هیچ شرایطی خود را از آن محروم نسازند و هرگز به بهانه مشغله و گرفتاری، این حضور رهایی بخش در محضر آفریدگار رحیم و کریم و عزیز را از دست

گفتار اول: متن پیام‌ها | ۴۶

ندهند.

خداوند فیض نماز را بیش از پیش بر این ملت مؤمن و نمازگزار،
ارزانی فرماید.

«والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته»

• سید علی خامنه‌ای

۷ مهر ۱۳۷۶

• هشتمین اجلاس سراسری نماز

تهران، شهریورماه ۱۳۷۷

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ»

نظام اسلامی که برترین هدفش، پرورش انسان‌های والا و بافضیلت است، سازندگی فرد و جامعه را از هر دو سو، یعنی هم از جسم و هم از جان، هم در عرصه مادی و هم در ساحت معنوی به پیش می‌برد، و هر دو بال پرواز و تعالی آدمی را می‌گشاید و می‌آراید. عبادات و در رأس آنان نماز، بدین جهت است که چنین اهمیتی می‌یابد و نماز ستون دین نامیده می‌شود. نماز آنگاه که با توجه و حضور همراه است، نه تنها دل و جان نمازگزار، که فضای پیرامون او را نیز لطیف و نورانی و معطر می‌سازد و به خانه و خانواده و محیط کار و محفل دوستان و مجامع شهروندان و همه فضاهای زندگی پرتوافشانی می‌کند.

هرچه نمازگزاران بیشتر متوجه و خاشع و ذاکر شوند، ظلمات خودخواهی‌ها و خودکامگی‌ها و بددلی‌ها و آزمندی‌ها و تجاوزگری‌ها و حسادت‌ها و بدخواهی‌ها کمتر می‌شود و نور رستگاری بر پیشانی زندگی، بیشتر می‌درخشد. ریشه همه تلخ‌کامی‌های بشر در غفلت از خدا و محدود شدن به منافع شخصی است. نماز، آدمی را از

گفتار اول: متن پیام‌ها | ۴۸

این حصارهای ظلمانی می‌رهاند و شهوت و غضب او را به سوی حقیقت متعالی و خیر همگانی هدایت می‌کند. نماز خاشعانه و سرشار از حال و حضور، بهشتی واقعی، نخست در دل و جان نمازگزار و به تدریج در محیط زندگی می‌آفریند، و صلاح و فلاح را به انسان هدیه می‌کند. از این رو، در همه ادیان الهی، نمازگزاردن، اصلی‌ترین ادب دین‌داری و آشکارترین و عمومی‌ترین نشانه ایمان است. کامل‌ترین و زیباترین نمازهاست.

یکی از برکات انقلاب اسلامی در سال‌های اخیر آن است که دل‌های پرشور و شوقی را به اهمیت و والایی فریضه نماز توجه داده و ترویج روزافزون این پایه اساسی دین را، مرکز همت و تلاش آن ساخته است. اکنون در سال، هزاران تلاش‌گران بها، با اهتمام و کوشش صادقانه آنان، صرف آن می‌شود که راه روشن نماز به روی همگان گشوده شود و نمازگزاران بیشتری توفیق نماز با توجه و تذکر بیابند. انواع فعالیت‌های فرهنگی و هنری و تحقیقی و اجرایی در فهرست طولانی این تلاش‌ها قرار دارند. این جانب وظیفه خود می‌دانم که از این تلاشگران مؤمن که مشتمل بر مسئولان عالی‌رتبه دولتی، و علمای معزز دینی، و برجستگان فرهنگی و علمی و هنری، و جوانان پرشور و زنان و مردان مؤمن از بخش‌های گوناگون اجتماع

است، صمیمانه سپاسگزاری کنم و به طور ویژه از روحانی آگاه و دلسوز جناب حجت الاسلام قرائتی که نیروی عظیمی را در این راه بسیج کرده‌اند، تشکر نمایم.

اکنون لازم می‌دانم تذکراتی را به شما و همه مردم عزیزمان عرض کنم:

• همه آحاد نمازگزار باید سعی کنند که نماز را با توجه به معانی کلمات بخوانند؛ یعنی در نماز با خدای عزیز و رحیم سخن بگویند. این است آن سرچشمه فیضی که جان نمازگزار را سیراب می‌کند. البته این حقیقت نباید دستاویزی برای نفس بهانه‌گیر باشد که اگر توفیق چنین توجه و حضوری نیافت، نماز را ترک کند. نماز در هر صورت، واجب و فریضه است و تارك نماز بزرگ‌ترین فرصت ارتباط با خداوند سبحان را از دست می‌دهد؛

• لازم است دست‌اندرکاران، اوراقی شامل ترجمه نماز در همه سطوح، فراهم و میلیون‌ها نسخه از آن را در همه جا منتشر کنند. به هر کسی باید این امکان را بدهید که معانی کلمات نماز را بفهمد؛

• فصل تازه‌ای از اقامه نماز که بحمدلله در سطح شهرهای دیگر کشور تا حدود گسترده‌ای صورت گرفته باید در سطح روستاهای کشور آغاز شود. ترویج صورت و معنای نماز در روستاها را با

گفتار اول: متن پیام‌ها | ۵۰

برنامه ریزی وسیع، آغاز کنید؛

• چه نیکوست که از همه شهرهایی که در آن حوزه علمیه و طلاب علوم دینی حضور دارند، در همه شب‌های جمعه گروه‌هایی به روستاها اعزام شوند. شعار اول این پیام‌رسانان دین و معنویت، باید اقامه نماز باشد؛

• علمای دینی و فضایی که در بخش‌های گوناگون دولتی به خدماتی اشتغال دارند، شایسته است که به عمران معنوی مساجدی که در آنها نماز جماعت اقامه نمی‌شود، بپردازند، امامت در مسجد را نیز وظیفه‌ای بزرگ بشمرند؛

• مأموران بخش‌های گوناگون دولتی، توصیه‌ها و دستورهای وزرای محترم درباره نماز را به طور جدی دنبال کنند. همه سطوح و بخش‌ها در این تلاش مقدس سهیم شوند و سهمی از اجر آن را نصیب خود کنند؛

• نماز در اغلب موارد در قرآن کریم همراه و هم‌شان زکات آمده است. فریضه عظیم زکات نیز همانند نماز به مجاهدتی خستگی‌ناپذیر و تلاشگرانی صادق و دلسوز نیازمند است. انتظار و امید آن است که شما عزیزان در این میدان جدید نیز گام نهید، و همه کسانی که می‌توانند در ترویج و تبیین و تحقق مسئله مهم زکات، خدمتی

۵۱ | پیام معنویت (۲۹ پیام مقام معظم رهبری به اجلاس سراسری نماز)

ارائه کنند، بی درنگ دامن همت به کمر زنند و از خود صدقه جاریه‌ای بر جای نهند.

از خداوند شکور و رحیم مسئلت می‌کنم که خدمات شما را به نحو شایسته قبول فرماید و دعای حضرت ولی‌الله‌الاعظم - ارواحنا فداه - را شامل حال شما نماید.

«والسلام علیکم ورحمة‌الله وبرکاته»

• سید علی خامنه‌ای

۱۸ شهریور ۱۳۷۷

• نهمین اجلاس سراسری نماز

تهران، شهریورماه ۱۳۷۸

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ»

اگرچه درباره نماز سخنان گزیده و پرمغز از ائمه معصومین علیهم‌السلام و نیز از متفکران و صاحب‌نظران دینی، دل‌های هدایت‌پژوه را روشن ساخته، و به حقیقت و حکمت این فریضه بزرگ الهی آشنا کرده است، با این همه، باید گفت جایگاه بلندپایه نماز هنوز برای بسیاری از مردم حتی آنان که نماز را فریضه می‌دانند و به جای می‌آورند به درستی شناخته نیست. بی‌شک آگاهان جوامع اسلامی در این باب وظیفه‌ای سنگین برعهده دارند و جای آن است که همه روش‌های تبیین و روشن‌گری برای ادای حق معرفت نماز به‌کارگرفته شود.

باید گفت که نماز معبر اصلی برای سلوک انسان در راهی است که ادیان الهی در برابر آدمی نهاده‌اند تا بتواند از آن به هدف و غایت اصلی حیات یعنی رستگاری و خوشبختی دنیا و آخرت دست یابد. نماز اولین قدم سلوک الی‌الله است؛ ولی ظرفیت این عامل الهی به اندازه‌ای است که در اوج کمال بشری نیز می‌تواند بال پرواز انسان عرشی شود، تا آنجا که برترین انسان تاریخ، یعنی پیامبر

گرامی اسلام ﷺ می فرماید: «نماز نور چشم من است» و در هنگام فرارسیدن وقت نماز، از مؤذن خود می خواهد که با سردادن بانگ اذان، جان او را کامیاب و سرشار از راحت و امنیت سازد. شاید بتوان گفت که هیچ عامل عبادی دیگری این گونه در همه مراحل تکامل معنوی انسان برای او کارگشا و نیروبخش و پیش برنده نیست.

نماز از آنجا که اولاً سلامت و تعالی اخلاقی و معنوی به افراد جامعه می بخشد و ثانیاً از آن رو که با شکل و محتوای ویژه خود نمازگزار را به انضباط می کشاند و از بیهودگی و ولنگاری نجات می دهد، به حق باید یکی از عوامل مهم انضباط و انتظام اجتماعی شناخته شود. اگر نماز با حضور و از سر شوق و در هنگام فضیلت در میان مردمی رواج پیدا کند، اینها دستاوردهای قطعی آن مردم خواهد بود. بدیهی است که نماز از سر کسالت و بی حضور و یا خودنمایانه هیچ يك از این فواید را نخواهد داشت.

اکنون که بحمدالله به همت شما کمر بستگان امر نماز حرکت تازه ای در جهت کشانده شدن دل ها به نماز به راه افتاده است، لازم است که از ظرفیت عظیم این عطیه الهی بیشترین بهره برده شود. جوانان با مضامین و معارف گنجانیده از نماز به درستی آشنا شوند. جا و فضا برای نمازگزاردن در همه مکان هایی که مردمی در

گفتار اول: متن پیام‌ها | ۵۴

آن گرد می‌آیند، به شکل شایسته و جذاب آماده گردد؛ هر برنامه مزاحم با نماز در اول وقت ازسوی دستگاه‌های مؤثر مانند مراکز رسانه و فرهنگی و مراکز جابه‌جایی مسافران و مراکز کسب و کار برطرف گردد. آهنگ اذان و لزوماً با صدای خوش در همه اوقات نماز در همه جای کشور به گوش رسد.

ائمه جماعت و کسانی که در عمل، خود مقتدای دیگران‌اند، در تحصیل شرایط نماز مقبول، مجاهدت بلیغ کنند و مانند اصحاب معروف ائمه علیهم‌السلام در کیفیت و کمیت نمازهای فریضه و نافله سرمشق دیگران باشند؛ و خلاصه نماز را که ده‌ها سال پیش از انقلاب در کشور ما مورد بی‌مهری و تهاجم تبلیغات گوناگون قرار گرفته بود در کیفیتی شایسته همگانی کنند.

فضل و توفیق و هدایت الهی و دعای حضرت ولی‌الله‌الاعظم - ارواحنا فداه - را برای شما و همه نمازگزاران مسئلت می‌کنم.

«والسلام علیکم ورحمة‌الله وبرکاته»

● سید علی خامنه‌ای

۱۸ شهریور ۱۳۷۸

• دهمین اجلاس سراسری نماز

همدان، شهریورماه ۱۳۷۹

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ»

در میان خصلت‌های نکوهیده که سلامت جان و راحت زندگی را با خطر و مانع مواجه می‌سازند، تکبر از پرافت‌ترین آنهاست. خودبرتربینی و سرکشی برخاسته از آن، چه بسیار حقیقت‌ها را ناشناخته، و چه راه‌های فضیلت را ناپیموده می‌گذارد، و چه کینه‌ها و خصومت‌های نابحق و چه زشتی‌ها و ناهنجاری‌ها که پدید می‌آورد. آری تکبر، حجاب حقیقت و خار راه فضیلت، و دشمن صفا و صداقت، و انگیزه دشمنی و شرارت است. آحاد جامعه‌های بشری از آغاز عمر خود تا کنون، ضایعات بی‌شماری را از کبر و خودپسندی اقوام و افراد، و سرکشی‌ها و تعصبات ناشی از آن، تحمل کرده‌اند و می‌کنند.

عبادات اسلامی و بیش از همه نماز، برای زدودن این آفت از جان آدمیان، از جمله درمان‌های مؤثر و کارآمد می‌باشند. نماز، آنگاه که با حال و حضور و آداب، گزارده شود روح آدمی را به نیازمندی ذاتی وی آشنا می‌سازد، و ریشه کبر و تفاخر و جبروت موهوم را در درون او می‌سوزاند. خشوع در برابر پروردگار، نور بصیرت را بر دل او می‌تاباند

گفتار اول: متن پیام‌ها | ۵۶

و سایه وهم آلود خود بزرگ بینی را از آن می‌زداید.

«فرض الله الايمان تطهيراً من الشرك والصلاه تنزيهاً عن الكبر...».

چه نیکوست به سخن پیشوای پرهیزگاران و امیر مؤمنان علیه السلام گوش فرادهیم و ستایش نماز را در سالی که مزین به نام والای اوست، از بیان ستوده او بشنویم. در نهج البلاغه چنین آمده است: «وَعَنْ ذَلِكَ مَا حَرَسَ اللهُ عِبَادَهُ الْمُؤْمِنِينَ بِالصَّلَاةِ وَالزُّكُوفِ وَمُجَاهَدَةِ الصِّيَامِ فِي الْأَيَّامِ الْمَفْرُوضَاتِ، تَسْكِيناً لِأَطْرَافِهِمْ وَتَخْشِيعاً لِأَبْصَارِهِمْ وَتَذَلِيلًا لِنُفُوسِهِمْ وَأَذْهَاباً لِلْخِيَلِ عَنْهُمْ...» یعنی: خداوند بندگان مؤمن را با نمازها و رزکات‌ها و روزه‌های دشوار از کبر و خودبینی محافظت و حراست می‌کند، به پیکر آنان آرامش می‌بخشد، به دیدگان آنان فروتنی می‌دهد، نفس آنان را رام می‌سازد، دل‌های آنان را افتادگی می‌آموزد، و خودپسندی را از آنان دور می‌کند.

در کشور اسلامی ما همه آحاد مردم به ویژه بلندپایگان علمی و اجتماعی و مالی، به این خصوصیات نیازمندند. بلای طغیان، و تجاوز، و زورگویی، و زیاده‌طلبی، و تحقیر دیگران، و نادیده گرفتن حق صاحبان حق، امروزه بزرگ‌ترین آفت جوامع بشری و جامعه جهانی است و علاج این همه، در این بیان والای علوی علیه السلام است. توجه به این واقعیت‌ها، نقش برجسته نماز و نیایش را در چشم

اهل بصیرت و انصاف آشکار می‌سازد و اهتمام به ترویج و تعریف این فریضه پرراز و رمزرا، بردوش آگاهان جامعه می‌نهد.

این جانب ضمن سپاسگزاری از شما که به کار نماز و معرفی و اقامه آن پرداخته‌اید، بار دیگر بر توصیه‌هایی که در پیام‌های گذشته کرده‌ام تأکید می‌ورزم؛ نسل جوان و نیک نهاد کشور را به قدردانی از فرصت نماز که فرصت شکفتگی معنوی و پالایش روحی است فرامی‌خوانم؛ به مسئولان فرهنگی و رسانه‌ای و به همه مبلغان دینی اهمیت ترویج این فریضه و نقش بی‌همتای آن در پرورش فضیلت‌ها و زدودن فسادها را یادآور می‌شوم، و از همه خدمتگزاران این راه، و دلسوزان امر نماز که با قلم و بیان و مال و آبرو و حضور خود، به اقامه نماز کمک می‌کنند صمیمانه تشکر می‌کنم.

امید است همگی مشمول رحمت الهی و دعای حضرت بقیة الله - ارواحنا فداه - باشید.

«والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته»

• سید علی خامنه‌ای

۱۹ شهریور ۱۳۷۹

• یازدهمین اجلاس سراسری نماز

اصفهان، شهریورماه ۱۳۸۰

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ»

انسان که از سویی‌گاه مظهر برترین و زیباترین حقایق هستی است، از سویی دیگر، گاه محل بروز زشتی‌ها و پستی‌های بی‌همانند نیز می‌گردد. اگر در جایی و زمانی او را مظهر آگاهی و محبت و فداکاری یا خردمندی و آفرینندگی و پیشرفت در عرصه‌های تعالی، یا آیت شوق و شور و امید می‌بینیم، در جایی و زمانی دیگر او را دچار غفلت و کینه و خودخواهی، یا جهل و عادت و رکود، یا سستی و نومیدی و بدبینی مشاهده می‌کنیم.

این عنصر با استعداد، می‌تواند برترین موجود گیتی تا پست‌ترین پدیده هستی گردد. او مجهز به همه ابزارها و زمینه‌های تعالی و تکامل معنوی و مادی، آفریده شده است. سرشت او نیک، و راه نیکی به روی او باز است. خرد و قدرت بر تصمیم‌گیری و انتخاب، دو بال توانای اویند و رسولان الهی راهنمایان و امید دهندگان و کمک‌کنندگان به او.

اما او با این حال می‌تواند تسلیم ضعف‌ها و هوس‌ها و خودخواهی‌ها یا جهل‌ها و غفلت‌ها و عادت‌های خود شود و خود را از همه آن

بشارت‌ها و امیدها و معراج‌ها محروم سازد. این همان است که آن را باید «فسادپذیری انسان» نامید و همان است که در عمر دراز بشریت و نیز در عمر هریک از آحاد بشر، بزرگ‌ترین مصیبت او و خطرناک‌ترین تهدید به شمار رفته است و می‌رود. برای پیشگیری و نیز درمان این آفت بزرگ، دین خدا «ذکر» را به انسان آموخته است.

ذکر یعنی حقیقت را به یاد آوردن، خود را در برابر خدا یافتن، به او گوش سپردن و به او دل دادن؛ یعنی از دل مشغولی‌هایی که آدمی را اسیر و سوسه هوس‌های کند، یا میل به برتری جویی و کین‌ورزی و آزمندی او را راضا می‌سازد، خود را رها ساختن؛ یعنی او را از جهنمی که برای خود فراهم کرده است، به بهشت صفا و انس و بهجت و امن بردن؛ و نماز با ترکیب هماهنگ دل و زبان و حرکت، ناب‌ترین و کامل‌ترین نمونه و وسیله ذکر است.

انسان در زندگی شخصی‌اش، گاه بر اثر محنت‌ها و شدت‌ها و مصیبت‌ها، و در زندگی جمعی‌اش، گاه با حوادث تحول‌آفرین مانند حرکت عمومی به سوی جهاد یا انفاق یا کمک به نیازمندان، به عامل ذکر نزدیک می‌شود، و گاه با سرگرمی‌های هوس‌آلود و غرق شدن در سرخوشی و اشرافی‌گری و عیش‌بارگی، از آن دور می‌افتد.

گفتار اول: متن پیام‌ها | ۶۰

عصری که می‌تواند در همه این احوال او را به بهشت «ذکر» نزدیک یا نزدیک‌تر کند، نماز است.

نماز در حالات آمادگی روحی، به آدمی عروج و حال و حضور بیشتر می‌بخشد و در حالات غفلت و ناآمادگی، درگوش او زنگ آماده‌باش می‌نوازد و او را به آن وادی نورانی نزدیک می‌سازد. لذا نماز در هیچ حالی نباید ترک شود. در عین شدت و محنت، در بحبوحه میدان جهاد، در هنگام فراغ و آسایش، و حتی در میان محیط لجن‌آلودی که انسان با هوس‌ها و کینه‌ها و شهوت‌ها و خودخواهی‌ها، پیرامون خود پدید آورده است. نماز یک شربت مقوی و شفا بخش است. باید آن را با دل و جان خود نوشید و از هر نقطه که در آن واقع شده‌ایم، یک گام یا یک میدان به بهشت رضوان نزدیک شد. از این روست که نه «حیّ علی الجهاد» و نه «حیّ علی الصّوم» و نه «حیّ علی الاتّفاق»، نگفته‌اند؛ ولی در هر روز بارها سروده‌اند: «حیّ علی الصّلوّه».

در دوران انقلاب و جنگ تحمیلی، نماز، ما را در حرکت‌مان مصمم‌تر و نیرومندتر می‌کرد، و امروز که خطر غفلت و عیش‌بارگی و آرزوهای حقیر و تنگ‌نظرانه و عادت‌ها و روزمرگی‌ها ما را تهدید می‌کند، نماز به ما مصونیت می‌بخشد و بن‌بست‌های پنداری را می‌شکند و راه

ما را روشن و افق را درخشان می‌سازد. این تنها برگی از کتاب مناقب نماز است، و همین برای به‌راه انداختن حرکتی جدی‌تر از گذشته، می‌تواند انگیزه‌ای ژرف و کارآمد پدید آورد.

همه باید در این حرکت بزرگ که شایسته است جهاد نامیده شود، خود را ملتزم و متعهد بدانند. علمای دین، روشنفکران، هنرمندان، جوانان، پدران و مادران و همسران، دارندگان منبرها و رسانه‌ها، نویسندگان، و بیش از همه، مسئولان بخش‌های حکومتی مانند وزارت‌های آموزش و پرورش، علوم و فناوری، ارشاد، صداوسیما، سازمان‌های تبلیغاتی، مراکز تولید سینمایی، پژوهشگاه‌ها، مدیرانی که نیروی انسانی کلانی در قبضه امرونی‌ها و آن‌ها، مانند نیروهای مسلح، وزارتخانه‌ها، کارگاه‌ها، دانشگاه‌ها و مدارس، وسایل حمل و نقل و غیره و غیره، اینان هر یک به‌گونه‌ای می‌توانند و می‌باید در این حرکت همگانی سهیم گردند و نقش ویژه خود را بگذارند.

این کار با سهل‌انگاری و کم‌همتی به سرانجام خود نمی‌رسد. از برترین شیوه‌ها و فنی‌ترین و هنری‌ترین ابزارها باید بهره گرفته شود. نمایش نماز جماعت مهجوری، با جمع معدودی، آن‌هم از فرسودگان بی‌نشاط، ترویج نماز جماعت نیست. همچنان‌که

گفتار اول: متن پیام‌ها | ۶۲

پخش صدای اذان از رسانه‌های صوت و تصویر، کافی نیست. جوان‌های ما هزاران صف جماعت پرشور و حال در سراسر کشور تشکیل می‌دهند؛ مردم زیادی از آنان که فیلم‌های سینمایی در گزارش واقعیت‌های زندگی آنان ساخته می‌شود، اهل نماز و نیاز و تهجدند؛ حنجره‌های بسیاری از روی ایمان و تعبد در هنگام اذان، صدا به این سرود معنوی بلند می‌کنند؛ گروه‌های انبوهی در هنگام نماز از کار روزانه دست کشیده، به مسجد رومی آورند؛ اینها می‌تواند در ساخت‌های هنری، چهره زیبا و ترغیب‌کننده این فریضه نجات‌بخش را به همه نشان دهد.

در دانشگاه‌ها و دیگر مراکز انسانی انبوه، مسجد می‌تواند جایگاه امن و صفا باشد، و امام جماعت، غم‌گساری و راهنمایی و همدلی را در کنار اقامه نماز، در آن مهبط رحمت و هدایت الهی به نمازگزاران هدیه کند. مجامع دانشجویی و دانش‌آموزی در آن صورت، جذاب‌ترین مرکز تجمع خود را مسجد دانشگاه و مدرسه خواهند یافت، و پایگاه تقوا، پایگاه فعالیت جوانان خواهد شد.

به مدیران آموزش و پرورش، و علوم یادآوری می‌کنم که سهم مسجدسازی و مسجدپردازی باید در اعتبارات فعالیت‌های فوق برنامه، در ردیف اول و بیش از سهم دیگر بخش‌های این سرفصل

باشد.

هجرت هفتگی روحانیون مستقر در مراکز نظامی و غیره، به روستاهای همسایه این مراکز از توصیه‌های پیشین من است که بر آن تأکید می‌ورزم. همچنین فراهم ساختن فضای مادی و معنوی برای اقامه نماز در بوستان‌ها و گردشگاه‌ها و نمایشگاه‌ها و امثال آن. امامان محترم جماعت، اگر خود بر اثر کهولت و غیره نمی‌توانند وظیفه رابطه و انس و راهنمایی را برای نمازگزاران، به‌ویژه جوانان فراهم کنند، در کنار خود فضایی جوان و پرنشاط را به‌کارگیرند و آنان را در کنار با خود شریک سازند.

نمازهای جمعه باید پایگاه جذب و نصیحت و تعلیم باشد. امامان محترم جمعه با کمک برگزارکنندگان مراسم نماز، همه سعی خود را در این جهت مبذول دارند.

خدا را سپاس که محیط عمومی کشور، محیط ذکر و نماز و معنویت است، و خدا را سپاس که خیل عظیمی از مردم ما به‌ویژه جوانان، با نماز و نیاز، پیوندی روحی و عاطفی و عقلانی دارند؛ لیکن این همه باید گام‌های نهایی شمرده نشود و بیش از گذشته تلاش عالمانه و مدیرانه و نازک‌اندیشانه در این رویکرد به‌کار رود.

لازم می‌دانم از همه کسانی که این راه را دلسوزانه گشوده و پیموده

گفتار اول: متن پیام‌ها | ۶۴

و برای آینده آن برنامه‌ریزی کرده‌اند، صمیمانه سپاسگزاری کنم؛
به‌ویژه از روحانی پرهیزگار و پارسا و پرانگیزه جناب حجت‌الاسلام
قرائتی که حقاً در این کار برگردن همه ما حقی بزرگ دارند. رحمت
خدا و توجه حضرت بقیه‌الله - ارواحنا فداه - را برای ایشان و همگان
مسئلت می‌کنم.

«والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته»

• سیدعلی خامنه‌ای

۱۵ شهریور ۱۳۸۰

• دوازدهمین اجلاس سراسری نماز

کرمان، شهریورماه ۱۳۸۱

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ»

این گردهمایی را که همه ساله با حضور بلندپایگان علمی و سیاسی کشور تشکیل می‌گردد، باید یکی از مهم‌ترین گردهمایی‌ها شمرده؛ زیرا موضوع آن نماز است که برترین فریضه دینی است و مخاطب آن همه آحاد ملت‌اند، و از این رو لازم است که دست‌اندرکاران اجرایی ذی‌ربط نکاتی را که در آغاز این گردهمایی خطاب به آنان تذکر داده می‌شود صرفاً یک توصیه تشریفاتی نینگارند. در پیام سال گذشته این جانب به حاضران این گردهمایی و دیگران چنین آمده است: «انسان که از سویی گاه مظهر برترین و زیباترین حقایق هستی است، از سویی دیگر، گاه محل بروز زشتی‌ها و پستی‌های بی‌همانند نیز می‌گردد. اگر در جایی و زمانی او را مظهر آگاهی و محبت و فداکاری یا خردمندی و آفرینندگی و پیشرفت در عرصه‌های تعالی، یا آیت شوق و شور و امید می‌بینیم، در جایی و زمانی دیگر او را دچار غفلت و کینه و خودخواهی، یا جهل و عادت و رکود، یا سستی و نومیدی و بدبینی مشاهده می‌کنیم.

این عنصر با استعداد، می‌تواند برترین موجود گیتی تا پست‌ترین

گفتار اول: متن پیام‌ها | ۶۶

پدیده هستی گردد. او مجهز به همه ابزارها و زمینه‌های تعالی و تکامل معنوی و مادی، آفریده شده است. سرشت او نیک، و راه نیکی به روی او باز است. خرد و قدرت بر تصمیم‌گیری و انتخاب، دو بال توانای اویند و رسولان الهی راهنمایان و امیددهندگان و کمک‌کنندگان به او.

اما او با این حال می‌تواند تسلیم ضعف‌ها و هوس‌ها و خودخواهی‌ها یا جهل‌ها و غفلت‌ها و عادت‌های خود شود و خود را از همه آن بشارت‌ها و امیدها و معراج‌ها محروم سازد. این همان است که آن را باید «فسادپذیری انسان» نامید و همان است که در عمر دراز بشریت و نیز در عمر هریک از آحاد بشر، بزرگ‌ترین مصیبت او و خطرناک‌ترین تهدید به شمار رفته است و می‌رود. برای پیشگیری و نیز درمان این آفت بزرگ، دین خدا «ذکر» را به انسان آموخته است.

ذکر یعنی حقیقت را به یاد آوردن، خود را در برابر خدا یافتن، به او گوش سپردن و به او دل دادن؛ یعنی از دل مشغولی‌هایی که آدمی را اسیر و سوسه هوس‌ها می‌کند، یا میل به برتری جویی و کین‌ورزی و آزمندی او را راضا می‌سازد، خود را رها ساختن؛ یعنی او را از جهنمی که برای خود فراهم کرده است، به بهشت صفا و انس و بهجت و امن بردن؛ و نماز با ترکیب هماهنگ دل و زبان و حرکت، ناب‌ترین

و کامل ترین نمونه و وسیله ذکر است.

انسان در زندگی شخصی اش، گاه بر اثر محنت ها و شدت ها و مصیبت ها، و در زندگی جمعی اش، گاه با حوادث تحول آفرین، مانند حرکت عمومی به سوی جهاد یا انفاق یا کمک به نیازمندان، به عامل ذکر نزدیک می شود، و گاه با سرگرمی های هوس آلود و غرق شدن در سرخوشی و اشرافی گری و عیش بازی، از آن دور می افتد. عنصری که می تواند در همه این احوال او را به بهشت «ذکر» نزدیک یا نزدیک تر کند، نماز است.

نماز در حالات آمادگی روحی، به آدمی عروج و حال و حضور بیشتر می بخشد و در حالات غفلت و نا آمادگی، در گوش او زنگ آماده باش می نوازد و او را به آن وادی نورانی نزدیک می سازد. لذا نماز در هیچ حالی نباید ترك شود. در عین شدت و محنت، در بحبوحه میدان جهاد، در هنگام فراغ و آسایش، و حتی در میان محیط لجن آلودی که انسان با هوس ها و کینه ها و شهوت ها و خود خواهی ها، پیرامون خود پیدا آورده است. نماز یک شربت مقوی و شفا بخش است. باید آن را با دل و جان خود نوشید و از هر نقطه که در آن واقع شده ایم، یک گام یا یک میدان به بهشت رضوان نزدیک شد. از این روست که نه «حی علی الجهاد» و نه «حی علی الصوم» و نه «حی علی الانفاق»،

گفتار اول: متن پیام‌ها | ۶۸

نگفته‌اند؛ ولی در هر روز بارها سروده‌اند: «حَى عَلَى الصَّلَاةِ».

در دوران انقلاب و جنگ تحمیلی، نماز، ما را در حرکت‌مان مصمم‌تر و نیرومندتر می‌کرد، و امروز که خطر غفلت و عیش‌بارگی و آرزوهای حقیر و تنگ‌نظرانه و عادت‌ها و روزمرگی‌ها ما را تهدید می‌کند، نماز به ما مصونیت می‌بخشد و بن‌بست‌های پنداری را می‌شکند و راه ما را روشن و افق را درخشان می‌سازد. این تنها برگی از کتاب مناقب نماز است، و همین برای به‌راه انداختن حرکتی جدی‌تر از گذشته، می‌تواند انگیزه‌ای ژرف و کارآمد پدید آورد.

همه باید در این حرکت بزرگ که شایسته است جهاد نامیده شود، خود را ملتزم و متعهد بدانند. علمای دین، روشنفکران، هنرمندان، جوانان، پدران و مادران و همسران، دارندگان منبرها و رسانه‌ها، نویسندگان، و بیش از همه، مسئولان بخش‌های حکومتی مانند وزارت‌های آموزش و پرورش، علوم و فناوری، ارشاد، صداوسیما، سازمان‌های تبلیغاتی، مراکز تولید سینمایی، پژوهشگاه‌ها، مدیرانی که نیروی انسانی کلانی در قبضه امرونی‌ها آن‌ها هستند، مانند نیروهای مسلح، وزارتخانه‌ها، کارگاه‌ها، دانشگاه‌ها و مدارس، وسایل حمل و نقل و غیره و غیره، اینان هر یک به‌گونه‌ای می‌توانند و می‌باید در این حرکت همگانی سهیم گردند و نقش

ویژه خود را بگزارند.

این کار با سهل انگاری و کم همتی به سرانجام خود نمی رسد. از برترین شیوه ها و فنی ترین و هنری ترین ابزارها باید بهره گرفته شود. نمایش نماز جماعت مهجوری، با جمع معدودی، آن هم از فرسودگان بی نشاط، ترویج نماز جماعت نیست. همچنان که پخش صدای اذان از رسانه های صوت و تصویر، کافی نیست. جوان های ما هزاران صف جماعت پرشور و حال در سراسر کشور تشکیل می دهند؛ مردم زیادی از آنان که فیلم های سینمایی در گزارش واقعیت های زندگی آنان ساخته می شود، اهل نماز و نیاز و تهجدند؛ حنجره های بسیاری از روی ایمان و تعبد در هنگام اذان، صدا به این سرود معنوی بلند می کنند؛ گروه های انبوهی در هنگام نماز از کار روزانه دست کشیده، به مسجد رو می آورند، اینها می تواند در ساخت های هنری، چهره زیبا و ترغیب کننده این فریضه نجات بخش را به همه نشان دهد.

در دانشگاه ها و دیگر مراکز انسانی انبوه، مسجد می تواند جایگاه امن و صفا باشد، و امام جماعت، غم گساری و راهنمایی و همدلی را در کنار اقامه نماز، در آن مهبط رحمت و هدایت الهی به نمازگزاران هدیه کند. مجامع دانشجویی و دانش آموزی در آن صورت،

گفتار اول: متن پیام‌ها | ۷۰

جذاب‌ترین مرکز تجمع خود را مسجد دانشگاه و مدرسه خواهند یافت، و پایگاه تقوا، پایگاه فعالیت جوانان خواهد شد.

به مدیران آموزش و پرورش، و علوم یادآوری می‌کنم که سهم مسجد، سازی و مسجدپردازی باید در اعتبارات فعالیت‌های فوق برنامه، در ردیف اول و بیش از سهم دیگر بخش‌های این سرفصل باشد.

هجرت هفتگی روحانیون مستقر در مراکز نظامی و غیره، به روستاهای همسایه این مراکز از توصیه‌های پیشین من است که بر آن تأکید می‌ورزم. همچنین فراهم ساختن فضای مادی و معنوی برای اقامه نماز در بوستان‌ها و گردشگاه‌ها و نمایشگاه‌ها و امثال آن. امامان محترم جماعت، اگر خود بر اثر کهنولت و غیره نمی‌توانند وظیفه رابطه و انس و راهنمایی را برای نمازگزاران، به ویژه جوانان فراهم کنند، در کنار خود فضایی جوان و پرنشاط را به کارگیرند و آنان را در کار با خود شریک سازند.

نمازهای جمعه باید پایگاه جذب و نصیحت و تعلیم باشد. امامان محترم جمعه با کمک برگزارکنندگان مراسم نماز، همه سعی خود را در این جهت مبذول دارند.

خدا را سپاس که محیط عمومی کشور، محیط ذکر و نماز و معنویت

است، و خدا را سپاس که خیل عظیمی از مردم ما به ویژه جوانان، با نماز و نیاز، پیوندی روحی و عاطفی و عقلانی دارند؛ لیکن این همه باید گام‌های نهایی شمرده نشود و بیش از گذشته تلاش عالمانه و مدیرانه و نازک‌اندیشانه در این رویکرد به کار رود».

اکنون این سؤال بسیار جدی و مهم برای این جانب مطرح است، که مسئولان اجرایی مخاطب این مطالبات تا چه حد به وظیفه خود عمل کرده‌اند؟ صداوسیما، آموزش و پرورش، وزارت علوم و سایر مراکز دانشگاهی، وزارت ارشاد اسلامی، سازمان تبلیغات اسلامی، مراکز تولید سینمایی، نیروهای مسلح، مدیریت حمل و نقل و مدیریت‌های شهری و دیگران، چه اندازه وظیفه‌ای را که در این پیام از آنان، خواسته شده است به انجام رسانده‌اند؟

از ریاست محترم جمهوری اسلامی و دیگر مسئولان عالی‌رتبه به جد انتظار می‌رود که دست‌اندرکاران را با این سؤال اساسی مواجه سازند و پاسخ فعال آنان را مطالبه کنند. توفیق همه حضرات را از خداوند متعال مسئلت می‌کنم.

«والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته»

• سید علی خامنه‌ای

۱۳۸۱/۶/۱۶

• سیزدهمین اجلاس سراسری نماز

شهرکرد، شهریورماه ۱۳۸۲

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ»

اینک پس از دوازده سال از آغاز حرکت مبارک اقامه نماز باید فصل دیگری در این تلاش و جهاد مبارک آغاز شود. این فصل می‌بایست نگاه خود را به برنامه‌ریزی کوتاه مدت و میان مدت برای دستیابی به هدف‌های تعریف شده‌ای بدوزد که به گونه‌ای انبوه و متراکم در خلال توصیه‌ها و دستورالعمل‌های تقدیم شده در این مدت، موج می‌زند. هدف بلند مدت اقامه نماز در جامعه، صلاح و فلاح همگانی است؛ لیکن تا رسیدن به آن مقصود والا، هدف میان مدت، برافروختن چراغ نماز در همه خانه‌ها و درخانه دل‌هاست، و هدف کوتاه مدت، به‌کارگیری همه ظرفیت علمی و هنری و تبلیغی کشور در این راه، و سمت و سو دادن به همه آن‌گونه تلاش‌ها در این جهت است.

همچنان‌که برای گزاردن نماز باید قبله را شناخت و به آن روی آورد، برای لبریز کردن فضای دنیا و دنیای دل‌ها از عطر و جلوه و روح نماز هم قبله‌ای وجود دارد که باید آن را یافت و بدان روی کرد. این قبله همان هدف‌های والا و نهایی نماز است و روی کردن به

آن، پیمودن راه‌هایی است که بدان منتهی می‌شود، و این راه‌ها در قالب هدف‌های کوتاه‌مدت و میان‌مدت، تعریف‌شدنی است. اکنون بحمدالله با همت رئیس‌جمهور محترم، دستگاه‌های اجرایی ذی‌ربط به همکاری در عمل برای اقامه نماز فراخوانده شده‌اند، و از دستگاه‌های تبلیغی به‌ویژه صداوسیما و وزارت‌های فرهنگی و گردانندگان مراکز جمعیتی، به‌طور ویژه در پیام سال‌های پیش تعهد مسئولانه خواسته شده است، کار لازم امروز آن است که هیئت‌هایی برای تعیین دقیق مأموریت‌های این دستگاه‌ها تشکیل شود و بر اثر آن، برنامه زمان‌بندی شده همه فعالیت‌ها و خدماتی که وظیفه آنان است، با شیوه‌ای علمی و واقع‌بینانه فراهم گردد، و هیئت کارآمد دیگری مأمور پیگیری و نظارت مستمر بر پیشرفت این فعالیت‌ها و خدمات گردد.

براین اساس، گردهمایی سال آینده شما، مجمعی فقط برای سخنرانی نیست؛ بلکه عرصه‌ای است که در آن می‌باید هیئت‌های مزبور گزارش پیشرفت آن برنامه زمان‌بندی شده را بدهند و جمع داوری عالی‌رتبه‌ای، سهم هر دستگاه را از تشویق و تقدیر و یا خدای‌نخواسته از توبیخ و سرزنش به او بپردازد و براساس پیشرفت‌ها یا توقف‌ها و موانع راه، برنامه جامع را تصحیح یا

گفتار اول: متن پیام‌ها | ۷۴

تکمیل کند. بی شک دولت محترم و شخص رئیس محترم جمهور می‌توانند برترین نقش را در این فرایند منطقی و کارساز، ایفا کنند. توفیقات همگان به‌ویژه جناب حجت الاسلام قرائتی را در پیشبرد این خواسته ارزشمند از خداوند متعال مسئلت می‌کنم و امیدوارم مشمول ادعیه زاکیه حضرت بقیه الله - ارواحنا فداه - باشند.

«والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته»

• سید علی خامنه‌ای

۱۴ شهریور ۱۳۸۲

• چهاردهمین اجلاس سراسری نماز

یزد، شهریورماه ۱۳۸۳

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ»

پیش از هر سخن، باید خدای حکیم علیم را بر توفیقی که به دست اندرکاران این گردهمایی مبارک ارزانی داشته، سپاس گویم و از آنان به ویژه حجت الاسلام آقای قرائتی به خاطر تداوم کار و پیگیری این مهم، قدردانی کنم. اهتمام به اقامه نماز در شمار برترین مواد در برنامه کلان دولت اسلامی است: «الَّذِينَ إِن مَّكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ» اکنون نوبت محاسبه خویشتن است. باید به حساب خود در این وظیفه بزرگ بپردازیم و کارکرد خویش را بیازماییم. این اجلاس، بار سنگین این بررسی را بر دوش گرفته است. اگرچه می توان حجم خدمات را در دستگاه ها به تقریب مشخص کرد، ولی ارزیابی حقیقی و درست، آنگاه میسر می گردد که نتایج و دستاوردها نیز محاسبه شود. مهم ترین شاخص در تعیین موفقیت باغبان، کمیت و کیفیت میوه ای است که در عرصه تلاش و مجاهدت او به دست می آید.

گفتار اول: متن پیام‌ها | ۷۶

توصیه مؤکد این جانب این است که از نیروهای خلاق، متفکر و مولد در مجموعه پیگیران نماز، بیشترین بهره‌گیری صورت گیرد. از توانایی‌های نرم‌افزاری در زمینه‌های هنر، ادبیات، فیلم و تبلیغات حداکثر استفاده برده شود. راهکارهای برخاسته از توانایی علمی و هنری انتخاب گردد، و همه ظرفیت‌های فراوان موجود به کار گرفته شود.

ارزیابی مثبت و رضایت‌انگیز، هنگامی صورت خواهد گرفت که این فریضه انسان‌ساز، همچون زلال همیشه جوشان، فضای زندگی و فضای دل همگان را به طراوت و امید و ایمان مزین گرداند. توفیق همه مسئولان را در این راه از خداوند متعال مسئلت می‌کنم.

«والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته»

• سید علی خامنه‌ای

۱۰ شهریور ۱۳۸۳

• پانزدهمین اجلاس سراسری نماز

تهران، شهریورماه ۱۳۸۵

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ»

برادران عزیز؛ آقایان محترم، خیلی خوش آمدید. من حقیقتاً وظیفه می دانم که از جناب آقای قرائتی و بقیه کسانی که با ایشان در مسئله مهم نماز همکاری کردند، آقایان علمای محترم، ائمه جمعه محترم، مسئولان بخش های مهم کشور، بعضی از وزرا، بعضی از مدیران، تشکر کنم.

می خواهم عرض بکنم که آنچه در این زمینه وقت بگذارید و تلاش کنید و از نیروی مادی و معنوی خودتان در امر ترویج نماز استفاده کنید، زیادی انجام نگرفته است؛ جا دارد. اینکه به ما گفتند: «الصَّلوة عمود الدین»، باید این حرف را جدی بگیریم. خیمه دین با نماز برپاست؛ هم در دین داری و تدین یک فرد، هم در اقامه یک جامعه دینی و هم در دین داری یک کشور و یک مجتمع. اگر ما نتوانیم کیفیت تأثیر نماز را در این عرض عریض و وسیع درست تشخیص بدهیم، از کوتاهی دید ماست؛ و الا آن کسی که فرموده است: «الصَّلوة عمود الدین» و آیات کریمه قرآن که ناطق به اهمیت نماز هستند، آنها خوب می دانند که این سازوکار چگونه است و این

نقش چگونه است.

يك وقتی در دوران طاغوت، در بعضی از سلول‌های زندان‌های دشوار و هولناك آن رژیم که زندانی‌های گوناگونی در آن زندانی بودند، از جمله زندانی‌های مسلمان، با تفکر اسلامی، تا بعضی که باگرایش‌های حزبی و ایدئولوژی‌های گوناگونی که به‌هرحال اسمش اسلامی بود، ما شنیده بودیم - شاید خود من به‌غیرواسطه هم شنیده باشم، از دیگران هم شنیده بودیم که نقل می‌کردند - که بعضی از این‌ها می‌گفتند: چقدر می‌گویید «حیّ علی الصلوة»، بگویید «حیّ علی الجهاد». فضای مبارزه، این تفکر و این نگاه را به مسائل به وجود آورده بود که دائم چسبیده‌اید به «صلوة» و مرتب می‌گویید «حیّ علی الصلوة، حیّ علی الصلوة»؛ خوب بگویید «حیّ علی الجهاد» و مردم را به جهاد فراخوانید. تجربه‌های روزگار نشان داد که بی‌اعتنایی به نماز، چه بر سر يك انسان می‌آورد و چه بر سر جهاد انسان‌ها می‌آورد؛ هم جهاد را تعطیل می‌کند، هم جهت مبارزه را از جهاد بودن خارج می‌کند و تبدیل می‌کند به مبارزه‌ای برای قدرت، برای هوای نفس. آن چیزی که مبارزه يك انسان را، چالش يك امت را، رنگ جهاد و معنای جهاد می‌بخشد، او همان توجه به خداست، که قوامش به نماز است. لذا اولین واجبی که

برپیغمبر واجب می‌شود، نماز است؛ اول تبلیغی که برای پیغمبر، خدای متعال معین می‌کند، «وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ» است؛ توصیفی که خدای متعال در درجه اول برای جامعه موحد بیان می‌کند، «الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ»^۱ است. این، اهمیّت نماز است.

برای حرکت در این میدان آنچه که بیش از همه لازم است، دو چیز است: یکی انگیزه، آن نیروی درونی که انسان را حرکت بدهد و راه ببرد؛ دیگر، آن قطب‌نمایی که انسان، آن ستاره راهنما را فراموش نکند، جهت‌ش کج نشود. اگر انگیزه نبود، انسان وسط راه می‌ماند. مشکلات زیاد است. اقامه جامعه توحیدی، اقامه عدل در میان بشر، برپا کردن خیمه حق در بین این همه طوفان‌های اهوای باطل، این‌ها کارآسانی نیست؛ انگیزه لازم است. این انگیزه عبارت است از توجه به خدا، «ذکر الله»، مدد گرفتن از پروردگار؛ کار را با حساب خدا انجام دادن؛ و آن قبله‌نما هم عبارت است از توجه به هدف کار و اینکه ما مقصودمان قدرت نیست، ثروت نیست، هوی پرستی نیست، تمنیّات شخصی نیست، ملاحظات گوناگون سیاسی نیست؛ هدفمان خداست. این دو تا خصوصیت، این دو عامل مهم، یعنی انگیزه و جهت‌گیری هر دو

۱. طه، ۱۳۲.

۲. حج، ۴۱.

گفتار اول: متن پیام ها | ۸۰

در نماز خلاصه شده. هم برای کسانی که بخش قابل توجهی از این مسئولیت را بردوش دارند، هم برای مردمان متوسط، هم برای عموم افراد جامعه، این لازم است.

البته کسانی که مسئولیت هایشان سنگین تر است، آنها بیشتر احتیاج دارند؛ آنها نیازشان به هر دو بیشتر است؛ هم به انگیزه، هم به جهت یابی و دقت در جهت گیری. لذا اینکه خداوند به پیغمبر می فرماید: «قُمِ اللَّيْلَ إِلَّا قَلِيلًا؛ نِصْفَهُ أَوْ نَقْصًا مِنْهُ قَلِيلًا؛ أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَ رَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا»؛ شب را به ذکر خدا بگذران، بخش مهمی از شب را نماز بخوان، با خدا متصل شو. چرا؟ زیرا: «إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا»؛ کار سنگینی متوجه به توست؛ خطاب سنگینی متوجه به توست؛ خودت را آماده کن، برای این است. بنابراین ماها بیشتر احتیاج داریم. دیگر مردم هم به نسبت در درجات مختلف به نماز احتیاج دارند. نماز اهمیتش این است و در نماز آنچه که مهم است و باید روی آن تکیه کرد، بعد از ترویج اصل نماز - که همه را باید نماز خوان کرد و همه نماز خوان بشوند - عبارت است از توجه در نماز؛ همان چیزی که «حضور قلب» به آن گفته می شود.

این حضور قلب و توجه، کاری است که به تمرین احتیاج دارد.

۱. مزمل، ۴۲

۲. مزمل، ۵

کسانی که این کارها را کرده‌اند و بلدند، به ما یاد می‌دهند که انسان باید در حال نماز، خود را در حضور یک مخاطب عالی شأن و عالی مقام که خالق هستی است و مالک همه وجود انسان است، احساس کند. هر مقدار از نماز که توانست این حالت را داشته باشد، به تعبیر روایات، این نماز، نماز مقبول است؛ آن خاصیت و اثر را خواهد بخشید، و دیگر آثار نماز که نمی‌شود آثار نماز را در چند جمله یا در چند فقره کوتاه خلاصه کرد. برای این مترتب می‌شود.

البته مقدمه اول و لازم این است که ما همه جوان‌ها و همه مردمان را با نماز آشنا کنیم و اهمیت نماز را برای اینها شرح بدهیم. این کار، متصدی لازم دارد و بحمد الله شماها این را به عهده گرفته‌اید و متصدی این کار شده‌اید. حقیقتاً دستگاه‌های مختلف بایستی در این زمینه کار و تلاش کنند. این، مهم است. این، فقط این نیست که ما یک آدم غافل را، یا بی‌نماز را به نماز می‌کشانیم؛ این معنایش این است که ما داریم پایه‌های یک حرکت عظیم جهانی را، که نظام جمهوری اسلامی ستون مستحکم آن است، در میان انسان‌ها استوار می‌کنیم. انسان‌ها وقتی دلشان با نماز انس گرفت و از طریق نماز با خدای متعال مانوس و آشنا شدند، به طور طبیعی گناهان از آنها دور می‌شود؛ دل‌های اینها نسبت به گناه حساس می‌شود و

گفتار اول: متن پیام‌ها | ۸۲

آن حالت تقوایی که در شرع مقدس قوام دین داری است، به تدریج در انسان حاصل می‌شود. مسئله نماز، این است. لذا ما اولاً از همه دوستان به خصوص از شخص آقای قرائتی که واقعاً ایشان تلاش مجدّانه‌ای و مخلصانه‌ای در این راه انجام دادند و کسانی که با ایشان همکاری کردند، صمیمانه تشکر می‌کنیم.

ثانیاً تأکید می‌کنیم این کار را نیمه‌کاره نگذارید. میان راه خسته نشوید. این، برای همیشه است. این، کاری است که به طور مستمر باید ادامه داشته باشد؛ مثل خود نماز که تعطیل بردار نیست، توقف نمی‌پذیرد؛ چون غفلت انسان موجبات فراوانی دارد و خیلی چیزها انسان را غافل می‌کند. برای اینکه با این غفلت مبارزه بشود، این نماز لازم است. صبح، نماز؛ ظهر، نماز؛ شب، نماز؛ نافله، فریضه. مثل خود نماز که تعطیل بردار نیست این حرکت هم تعطیل بردار نیست. به اهمیت نماز، به تأثیر نماز، به شرایط معنوی نماز باید مردم را آشنا کرد و از همه ابزارهای مفید تبلیغ بایستی در این راه استفاده کرد...

«والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته»

• سید علی خامنه‌ای

۲۷ شهریور ۱۳۸۵

• شانزدهمین اجلاس سراسری نماز

اراک، شهریورماه ۱۳۸۶

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ»

برپایی اجلاس نماز را گرامی می‌دارم و از ایزد دانا و شنوادرخواست می‌کنم که آن را کانونی گرما بخش و چراغی روشنگر برای دل‌های پاک و با صفای جوانان ما بگرداند و نوای گوش نواز نیایش رادرپهنه کشور ما بگستراند.

نماز، نیاز آدمی است. ما گرفتاران تخته‌بند زندگی مادی، به دریچه‌ای که هوای پاک آزادی را از عالم معنا به ما برساند و دل را از آلودگی و بی‌خبری برهاند نیازمندیم. بدون این پنجره روشنی، و طراوت، نهاد آدمی درخشندگی گوهر خویش را از دست می‌دهد و دل، رنگ و بو و سرشت گل می‌گیرد. اگر نماز را آن‌گونه که هست بشناسیم، خدا را بر این هدیه بزرگ که پیامبرانش به ما داده‌اند، هزاران بار سپاس خواهیم گفت.

شما برپادارندگان این گردهمایی که کوشش ارجمندتان پوشیده نیست، همت خویش را بر آن بگمارید که نماز را به درستی بشناسانید. این از هر بخش نامه و دستوری و فرمانی کارسازتر است. دل‌ها با جویایی معنویت سرشته شده‌اند. شما این راه

گفتار اول: متن پیام‌ها | ۸۴

راست، این داروی معجزه‌گر، و این پنجره دلگشا را به آنان نشان دهید. این است آنچه نماز را همگانی و آن را با حال و حضور، و شور و شیدایی همراه می‌سازد، و این سخنان والا را معنی می‌کند، که:

«الصَّلَاةُ مِعْرَاجُ الْمُؤْمِنِ؛ نماز او جگیری مؤمن است».

الصَّلَاةُ خَيْرٌ مُّوَضُّوعٍ مَنْ شَاءَ اسْتَقْلَلَ وَمَنْ شَاءَ اسْتَكْتَرَتْ؛ «نماز بهترین نهاده دین است، هر که خواهد کم، و هر که خواهد بیش، بهره از آن می‌گیرد».

و برای این کار بزرگ، ناگزیر باید هم خرد و هم هنر و هم انگیزه، به کار گرفته شود. از خداوند متعال توفیق روزافزون برای همه شما مسئلت می‌کنم.

«والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته»

• سید علی خامنه‌ای

۱۴ شهریور ۱۳۸۶

• هفدهمین اجلاس سراسری نماز

تهران، آبان ماه ۱۳۸۷

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ»

اولاً قلباً و عمیقاً تشکر می‌کنم از برادران و خواهران عزیزی که متصدی امر ترویج نماز هستند. در همه جا این خوب است و ارزشمند است؛ به خصوص در دانشگاه‌ها؛ و از خدای متعال درخواست می‌کنم که به شما و به جناب آقای قرائتی و همین طور دیگر دست‌اندرکاران این کار بزرگ که این همت را کردند - این شجره طیبه را ایشان در زمین کاشتند و بحمدلله امروز برگ و بار خوبی دارد. توفیق بدهد، طول عمر بدهد که ان شاءالله ایشان بتوانند کار را دنبال کنند.

اهمیت کار اقامه نماز و ترویج نماز، ناشی است از اهمیت خود نماز. وقتی ما می‌بینیم در شرع مقدس اسلام این همه راجع به نماز - چه در قرآن، چه در کلمات نبی مکرم، چه در فرمایشات معصومین علیهم‌السلام ترغیب و تشویق و اهتمام نشان داده شده، کشف می‌کنیم که این نماز در بین مجموعه داروهای درمانگر بیماری‌های جسمی و روحی و فردی و اجتماعی انسان، آن عنصر اصلی یا یکی از اصلی‌ترین عناصر است. همه واجبات شرعی، اجتناب از همه

گفتار اول: متن پیام‌ها | ۸۶

محرمات، تشکیل دهنده مجموعه‌ای است از داروی تجویز شده ازسوی پروردگار برای تقویت بنیه روحی و اصلاح امور دنیا و آخرت انسان - اصلاح جامعه، اصلاح فرد - منتها در این مجموعه بعضی از عناصر کلیدی هستند که شاید بشود گفت نماز کلیدی‌ترین این عناصر است. «الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ»^۱. مؤمنان، مجاهدان راه خدا، ایثارگران طریق تحکیم معارف الهی این جوری‌اند که وقتی «ان مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ»؛ وقتی ما اینها را در زمین متمکن کردیم، قدرت را به اینها سپردیم، خیلی کارها باید انجام بدهند؛ استقرار عدالت، ایجاد چه، چه؛ اما اول چیزی که وجود دارد: «اقاموا الصَّلوة»؛ نماز را اقامه می‌کنند. چه رازی است در این نماز که اقامه آن این قدر مهم است؟

درباره نماز خیلی بحث شده است. هر انسانی در درون خود يك نفس سرکش دارد. يك پیل مست که اگر مراقبش بودید، با چکش مرتب بر سر او کوبیدید، او شما را به هلاکت نخواهد انداخت؛ رفتار او کنترل خواهد شد و همین نفس انسانی مایه پیشرفت شما خواهد شد. نفس، مجموعه غرایز انسانی است که اگر این غرایز درست کنترل شوند، در راه صحیح به کار گرفته شوند، درست اعمال شوند،

انسان را به اوج کمال خواهند رساند. اشکال این است که مستی می‌کنند. بایستی يك کنترل‌کننده‌ای وجود داشته باشد. اگر ظلم در دنیا هست، ناشی از بدمستی غرایز و نفسانیات يك یا چند نفر یا يك مجموعه است؛ اگر فحشا در دنیا هست، همین جور؛ اگر اهانت به انسان و پامال کردن کرامت انسان در دنیا وجود دارد، همین جور؛ اگر فقر در دنیا هست، بخش عظیمی از جامعه بشری دچار محرومیت از نعم الهی بر روی زمین‌اند، به خاطر همین است. نفسانیاتِ مجموعه ستمگر، ظلم را به وجود می‌آورد. مجموعه مستکبر، استضعاف را به وجود می‌آورد. مجموعه تمامت‌خواه و فزونی‌طلب و بی‌رحم، فقر را به وجود می‌آورد؛ گرسنگی را به وجود می‌آورد. این نفسانیات است که این همه مفساد در عالم از اول تاریخ تا امروز وجود داشته و هرچه انسان در به‌کارگیری توانایی‌های گوناگونی که خدا در او به ودیعت گذاشته، جلوتر رفته، این کمتر نشده؛ بیشتر شده؛ «چو دزدی با چراغ آید گزیده‌تر برد کالا». آن ظالمی که بمب اتم دارد، فرق می‌کند با آن ظالمی که فقط با شمشیر می‌جنگد. این نفسانیات برای انسان‌ها خطرناک‌تر شده‌اند.

يك چنین چیزی در وجود انسان‌ها هست. همه انسان‌ها مبتلا به این پیل مست در درون وجود خودشان هستند که باید این را

گفتار اول: متن پیام‌ها | ۸۸

مهارکنند. این مهار با ذکر خداست؛ با یاد خداست؛ با پناه بردن به خداست؛ با احساس نیاز به پروردگار است؛ با احساس حقارت خود در مقابل عظمت الهی است؛ با احساس زشتی‌های خود در مقابل جمال مطلق حق متعال است. اینها همه‌اش ناشی از ذکر است. انسانی که با تقواست، یعنی مراقب خودش هست و متذکر هست، منشأ شر و ظلم و فساد و طغیان و بدی به این و آن نمی‌شود. آن ذکر الهی مرتب دارد او را نهی می‌کند؛ مرتب دارد او را باز می‌دارد: «الصَّلاةُ تَنْهَى». «تنهی» یعنی نهی می‌کند؛ نه اینکه دست و پای انسان را می‌بندد؛ غرایز را از کار می‌اندازد.

بعضی خیال می‌کنند «إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ»، معنایش این است که اگر نماز خواندی، دیگر فحشا و منکر از بین خواهد رفت؛ نه؛ معنایش این است که وقتی نماز می‌خوانی، آن واعظ درونی تو که با نماز جان گرفته، او مرتب به تو از بدی فحشا و منکر می‌گوید، و گفتن و تکرار کردن و بردل فرو خواندن، طبعاً اثر دارد و دل را خاضع و خاشع می‌کند. لذاست می‌بینید نماز تکرار باید شود. روزه، سالی یک بار؛ حج، عمری یک بار؛ نماز، هر روز چند بار باید تکرار شود. اهمیت نماز اینجاست.

اگر نماز خواندیم، از درون انسان، از دل انسان بگیرد تا سطح جامعه و تا سطح حاکمیت بر جامعه هرچه این جامعه بزرگ باشد به برکت نماز امان پیدا می‌کند، امنیت پیدا می‌کند. دل انسان امنیت پیدا می‌کند، جسم انسان امنیت پیدا می‌کند، جامعه انسان امنیت پیدا می‌کند. نماز خاصیتش این است؛ اقامه صلاه در جامعه این است. اینی که این همه تأکید شده، کار شما این است؛ شما ستادهای اقامه نماز و ستادهای ترویج نماز در هر نقطه‌ای از نقاط کشور، در هر قشری از اقشار و مهم‌تر از همه در مجموعه جوانان نخبه و دانشجو. این معنایش کشاندن جامعه به این حالت ذکر همگانی است. همگان متذکر باشند؛ کوچک، بزرگ، زن، مرد، مسئول دولتی، غیر مسئول دولتی، شخصی که برای خودش کار می‌کند، شخصی که برای یک جماعتی کار می‌کند، اینها وقتی متذکر پروردگار بودند، کارها سامان پیدا می‌کند. بیشتر گناهان ما از غفلت سر می‌زند. این نماز به طور دائم تکرار می‌شود. در این زمینه‌ها حرف زیاد زده‌اند، ما هم بارها عرض کرده‌ایم؛ نماز جسمی دارد و روحی. به این باید توجه بشود. یعنی تك تك ما، خود من و دیگران باید به این توجه کنیم. نماز قالبی دارد و مضمونی؛ جسمی دارد و روحی. مواظب باشیم جسم نماز از روح نماز خالی

گفتار اول: متن پیام‌ها | ۹۰

نماند. نمی‌گوییم جسم بی‌روح نماز هیچ اثری ندارد؛ چرا، بالاخره يك اثرکی دارد؛ اما آن نمازی که اسلام و قرآن و شرع و پیغمبر و ائمه علیهم‌السلام این همه روی آن تأکید کردند، نمازی است که جسم و روحش هر دو کامل باشد. این جسم هم متناسب با همان روح فراهم شده؛ قرائت دارد، رکوع دارد، سجود دارد، به خاک افتادن دارد، دست بلند کردن دارد، بلند حرف زدن دارد، آهسته حرف زدن دارد. این تنوع برای پوشش دادن به همه آن نیازهایی است که به وسیله نماز بایستی برآورده شود که هر کدام رازی در جای خود دارد و مجموعه این‌ها، قالب و شکل نماز را به وجود می‌آورد. این شکل خیلی مهم است؛ لیکن روح این نماز توجه است؛ توجه. بدانیم چه کار داریم می‌کنیم. نماز بی‌توجه - همان‌طور که عرض کردم - اثرش کم است.

شما از يك تکه الماس چند قیراطی خیلی ارزشمند دو جور می‌توانید استفاده کنید. يك جور این است که مثل يك الماس، مثل يك سنگ قیمتی از آن استفاده کنید؛ یکی هم این است که آن را به عنوان سنگ ترازو به کار ببرید و به جای سنگ چند گرمی تو ترازو بگذارید و در مقابلش مثلاً فلفل یا زردچوبه بکشید! این هم استفاده از الماس است؛ اما چه جور استفاده‌ای؟! این مثل تزییع

الماس است. البته باز هم با شکستن الماس فرق دارد؛ باز هم همین قدر، شکستن از او بدتر است؛ اما استفاده از الماس هم این نیست که آدم او را سنگ ترازو قرار بدهد و با او فلفل و زردچوبه وزن کند. با نماز مثل الماسی که سنگ ترازو کرده ایم، نباید رفتار کنیم. نماز خیلی ذی قیمت است.

يك وقت انسان نماز می خواند، مثل بقیه عادات روزانه؛ مسواک می زنیم - فرض بفرمایید- ورزش می کنیم، همین جور نماز هم می خوانیم در وقت. يك وقت نه، انسان نماز می خواند، با این احساس که می خواهد حضور در محضر پروردگار پیدا کند. این يك جور دیگر است. ما همیشه در محضر پروردگاریم؛ خواب باشیم، بیدار باشیم، غافل باشیم، ذاکر باشیم؛ لیکن يك وقت هست که شما وضو می گیرید، تطهیر می کنید، خودتان را آماده می کنید، با طهارت جسم، با طهارت لباس، با طهارت معنوی ناشی از وضو و غسل می روید خدمت پروردگار عالم. ما در نماز باید يك چنین احساسی داشته باشیم. رفتیم خدمت پروردگار، عرض کردیم؛ با این حال وارد نماز باید شد؛ خود را در مقابل خدا باید احساس کرد؛ مخاطب باید داشت در نماز؛ و الا صرف اینکه يك امواجی را که ناشی از کلمات و حروف هست، در فضا منتشر کنیم، این آن چیزی

گفتار اول: متن پیام‌ها | ۹۲

نیست که از ما خواسته شده. می‌شود همین طور گفت: «الحمد لله رب العالمین. الرحمن الرحیم. مالک يوم الدين» و امواجش را منتشر کنیم. همین را می‌شود با قرائت خوب هم خواند؛ اما بی توجه، که باز هم همان منتشر کردن امواج صوتی است در هوا. این، آن چیزی نیست که از ما خواسته شده. از ما خواسته شده که در حال نماز دلمان را ببریم به پیشگاه پروردگار؛ از دلمان حرف بزنیم، با دلمان حرف بزنیم؛ اینها مهم است. این را در وضع ترویج نماز، در نمازی که خود ما می‌خوانیم، نمازی که به دیگران تعلیم می‌دهیم، این نکته روح نماز را باید توجه کنیم.

البته این روح بدون جسم هم به دست نمی‌آید. اینکه انسان خیال کند اگر این است، می‌نشینم صد بار ذکر می‌گویم و مثلاً نماز دیگر نمی‌خوانم، نه؛ همین جور که عرض کردیم، آن جسم، آن کالبد، با توجه به نیازهای تأمین شونده به وسیله این روح تنظیم شده است. لذا ببینید در روایات برای حالات مختلف نماز يك خصوصياتی را گذاشتند. واجب نیست؛ مستحب است. در وقت ایستادن به کجا نگاه کنید؛ در وقت سجده کردن به کجا نگاه کنید؛ در وقت رکوع، بعضی از روایات دارد، چشم‌تان را ببندید؛ بعضی روایات دارد به جلو نگاه کنید؛ این خصوصیات همه کمک می‌کند

به آن حالت حضور و توجهی که برای انسان لازم است. حالا اهمیت نماز که واقعاً برای ما توصیفش هم شاید ممکن نباشد. امام صادق علیه السلام در بیماری رحلت به وصی‌شان می‌فرمایند که: «لَیْسَ مِنِّی مَنْ اسْتَخَفَّ بِالصَّلَوةِ؛» «از ما نیست کسی که نماز را سبک بشمارد». استخفاف یعنی سبک شمردن، کم‌اهمیت شمردن. حالا این نماز با همه این خصوصیات، با همه این فضایل، چقدر از انسان وقت می‌گیرد؟ نماز واجب ما این هفده رکعت - اگر انسان بخواهد با دقت و با قدری ملاحظه بخواند، فرض کنید ۳۴ دقیقه وقت می‌گیرد؛ و الا کمتر وقت خواهد گرفت. ما گاهی اوقات می‌شود که پای تلویزیون در انتظار برنامه‌ای که مورد علاقه ماست نشسته‌ایم و قبل از آن، دائم تبلیغات، تبلیغات، تبلیغات بیست دقیقه، پانزده دقیقه که هیچ‌کدام هم به درد ما نمی‌خورد، می‌نشینیم گوش می‌کنیم و بیست دقیقه وقتمان را از دست می‌دهیم، برای خاطر آن برنامه‌ای که می‌خواهیم. بیست دقیقه‌های زندگی ما این جور است. منتظر تاکسی می‌شویم، منتظر اتوبوس می‌شویم، منتظر رفیقمان می‌شویم که بیاید جایی برویم، منتظر استاد می‌شویم که سر کلاس دیر کرده، منتظر منبری می‌شویم که دیر به مجلس رسیده؛ همه اینها - ده دقیقه، پانزده

گفتار اول: متن پیام‌ها | ۹۴

دقیقه، بیست دقیقه - به هدر می‌رود. خوب، این بیست دقیقه و ۲۵ دقیقه و سی دقیقه را برای نماز - این عمل راقی، این عمل بزرگ - مصرف کردن مگر چقدر اهمیت دارد؟

در جامعه جوان کشور بیش از دیگران باید به نماز اهمیت داد. جوان با نماز دلش روشن می‌شود؛ امید پیدا می‌کند؛ شادابی روحی پیدا می‌کند؛ بهجت پیدا می‌کند. این حالات بیشتر مال جوان هاست، بیشتر مال موسم جوانی است؛ می‌تواند لذت ببرد؛ و اگر خدا به من و شما توفیق بدهد، نمازی بخوانیم که با توجه باشد، خواهیم دید که انسان در هنگام توجه به نماز، از نماز سیر نمی‌شود. انسان وقتی به نماز توجه پیدا کند، آن چنان لذتی پیدا می‌کند که در هیچ‌یک از لذایذ مادی این لذت وجود ندارد. این در اثر توجه است. بی‌توجهی به نماز، کسالت در حال نماز، از خصوصیات منافقین است - نه اینکه حالا هر کسی در حال نماز کسالت داشت، منافق است؛ نه - خدا منافقین را در قرآن معرفی می‌کند و می‌گوید اینها را از این بشناس. در زمان پیغمبر منافقینی بودند که برای خاطر این و آن نماز می‌خواندند و در دل به نماز اعتقادی نداشتند. «وَ إِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُسَالَى يُرْءُونَ النَّاسَ»^۱. بله، وقتی کسی

طرف خطاب ندارد، با خدا حرف نمی‌زند، خسته می‌شود و برایش يك کار طولانی به نظر می‌آید. چهار رکعت نماز که چهار دقیقه، پنج دقیقه طول می‌کشد، برای او يك زمان طولانی به نظر می‌آید؛ در حالی که چهار دقیقه مگر چقدر است؟ انسان اگر در این حالت با خدا طرف خطاب بشود، آن وقت خواهد دید که مثل برق گذشت؛ دریغ می‌خورد، افسوس می‌خورد و دلش می‌خواهد طولانی‌تر بشود.

این معنا را در جوان‌ها، ترویج کنید. جوان‌ها اگر از حال عادت کنند به نماز خوب، وقتی به سن ماها رسیدند، نماز خوب خواندن برایشان دیگر مشکل نیست. در سنین ما آدمی که عادت نکرده باشد به نماز خوب، نماز خوب خواندن ممکن است؛ اما مشکل است؛ برای آنکه از جوانی عادت کرده به اینکه خوب نماز بخواند؛ یعنی نماز با توجه - نماز خوب معنایش نماز با صدای خوش و قرائت خوب نیست؛ یعنی نماز با توجه، با حضور قلب؛ قلبش در محضر پروردگار حاضر باشد؛ از دل و بادل حرف بزند - آن وقت این سجه او می‌شود و دیگر برایش زحمت ندارد؛ تا آخر عمر همین جور خوب نماز می‌خواند.

يك نکته‌ای را آقای قرائتی الان اشاره کردند، قبلاً هم مکرر

گفتار اول: متن پیام‌ها | ۹۶

گفته‌اند، ما هم گفته‌ایم؛ در مورد کمبود مسجد و نمازخانه در مراکز پرجمعیت. این را باید دوستانی که از دولت اینجا تشریف دارند - وزیرای محترم که اینجا تشریف دارید - در دولت به طور جد مطرح کنید. همه کارهای مهندسی بزرگ بایستی یک پیوست مسجد و نمازخانه داشته باشد. وقتی مترو طراحی می‌کنیم، برای ایستگاه مترو، مسجد در آن ملاحظه شود؛ ایستگاه قطار طراحی می‌کنیم، فرودگاه طراحی می‌کنیم، مسجد در آن حتماً دیده شود. شهرک طراحی می‌کنیم، مسجد در مراکز لازم که ممکن است بیش از یکی لازم باشد، در او حتماً ملاحظه شود. آیا ممکن است ما یک شهرک را طراحی کنیم، خیابان‌کشی او را فراموش کنیم؟ می‌شود شهرک بدون خیابان؟ با این چشم باید به مسجد نگاه کرد. شهرک بدون مسجد معنی ندارد. وقتی انبوه‌سازان ساختمان می‌خواهند مجوز بگیرند برای انبوه‌سازی و ساختمان بسازند، در نقشه‌ای که ارائه می‌دهند که مجوز براساس او صادر می‌شود، باید نمازخانه دیده شود. ما باید با نمازخانه این جوری برخورد کنیم.

اشاره کردند به پروازها؛ نه فقط پروازهای حج، در پروازهای گوناگون داخلی، خارجی، دوردست - که وقت نماز را پوشش می‌دهد، حتماً رعایت مسئله نماز بشود. اگر امکان دارد قبل از پرواز و بعد از

پرواز، وقت نماز وجود داشته باشد. این جور نباشد که مثلاً فرض بفرمایید از قبل از اذان صبح راه بیفتند و بعد از آفتاب به مقصد برسند؛ نه، برنامه را جوری تنظیم کنند که مردم بتوانند نمازشان را بخوانند؛ یا قبل، یا بعد. اگر امکان ندارد گاهی ضرورت‌هایی از لحاظ پروازهای داخلی، خارجی، خطوط هوایی، پیدا می‌شود که امکان ندارد در داخل هواپیما امکانات نماز خواندن را فراهم کنند که البته کاملاً می‌شود قبله را تشخیص داد؛ یعنی خلبان‌ها واردند، می‌فهمند، می‌دانند؛ تا افرادی که مایل‌اند در داخل هواپیما نماز بخوانند، بتوانند. البته مسئله حرکت قطارها هم به طریق اولی این جور است.

امروز در کشور ما این جهات قابل مقایسه با قبل از انقلاب نیست. شماها اغلب قبل از انقلاب را یادتان نیست. عجیب بود! هم اینجا، هم بعضی جاهای دیگر. ما عراق رفته بودیم؛ یک سفر عتبات مشرف شدیم؛ هر کار کردیم برای نماز صبح، توقف نکرد؛ یعنی اصلاً نمی‌شد؛ جوری تنظیم کرده بودند که نمی‌شد، و بنده مجبور شدم از اواخر قطار که نزدیک ایستگاه یا اوایل ایستگاه بود - خودم را از پنجره بیندازم بیرون، که بتوانم نماز بخوانم؛ چون در داخل قطار کثیف بود و نمی‌شد نماز خواند. به هر حال، این چیزها

گفتار اول: متن پیام‌ها | ۹۸

هیچ رعایت نمی‌شد. حالا خیلی تفاوت کرده؛ منتها بیش از این‌ها انتظار هست. اهمیت نماز باید معلوم باشد.

ما بارها، مکرر به آقایان ائمه جمعه، ائمه جماعت و روحانیون محترم در شهرستان‌ها، در تهران توصیه کردیم که مساجد باید آباد باشد؛ صدای اذان باید از مساجد بلند شود. باید همه نشانه‌های توجه به نماز و اقامه نماز را در شهر اسلامی - به خصوص در شهرهایی مثل تهران و شهرهای بزرگ کشور - ببینند، باید احساس کنند؛ هم مردم خودمان، هم کسانی که وارد این شهرها می‌شوند. نشانه‌های اسلامی باید واضح و آشکار باشد؛ کمالینکه در مهندسی‌های ما باید نشانه‌های اسلامی آشکار باشد. صهیونیست‌ها هر نقطه دنیا که خواستند یک ساختمانی بسازند، آن علامت نحس ستاره داوود را سعی کردند یک جوری رویش تثبیت کنند. کار سیاسی‌شان این جوری است. ما مسلمان‌ها نشانه‌های اسلامی و مهندسی اسلامی را باید در همه کارهایمان، از جمله در باب مهندسی بایستی مراعات کنیم.

به هر حال، امیدواریم خداوند متعال توفیق بدهد. کار نماز، کار کوچکی نیست؛ کار بسیار بزرگی است. همه دست‌اندرکاران این کار

۹۹ | پیام معنویت (۲۹) پیام مقام معظم رهبری به اجلاس سراسری نماز)

ان شاء الله جزو «وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ» هستند که در قرآن بخصوص «وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ» درباره مؤمنان پاک و پاکیزه و خالص اسم آورده شده. ان شاء الله همه تان در عداد مقیمین الصلوة باشید و خدای متعال کمک کند، توفیق بدهد و همه ما را از برکات نماز ان شاء الله برخوردار کند.

«والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته»

• سید علی خامنه‌ای

۲۹ آبان ۱۳۸۷

• هجدهمین اجلاس سراسری نماز

شهر مقدس قم، آبان‌ماه ۱۳۸۸

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ»

نام‌گذاری اجلاس امسال نماز به نام جوانان، کاری بسزا و برآمده از نگاه درست به این سرچشمه فیاض یاد و راز و نیاز است. دل و جان نیالوده جوان، آماده‌ترین کانونی است که این مشکلات نور و حضور می‌تواند در آن گرمی و روشنی بپراکند و راه سلوک و عروج معنوی را در میانه کژراهه‌ها، نمایان سازد.

آشنا کردن جوانان، با صفا و بهجتی که در نماز و ذکر هست، خدمتی بزرگ به آنان و به آینده‌ای است که باید با دست توانا و عزم جوانان آن ساخته و پرداخته شود.

سفارش این جانب آن است که مسجد را نیز همچون دل‌های جوان، پاکیزه و پیراسته و لبریز از شور، انگیزه و نشاط کنید. مسجد نیز باید کانونی باشد که مشکلات نماز در آن بدرخشد و نور معرفت و محبت، و انس و صفا از آن ساطع شود.

امامان جماعت، هیئت‌های امنا، خادمان موظف و متبّع، هریک باید بخشی از این کار بزرگ و اثرگذار را بر دوش خود حس کنند. توفیق همه دست‌اندرکاران سلسله نشست‌های نماز، مخصوصاً

۱۰۱ | پیام معنویت (۲۹ پیام مقام معظم رهبری به اجلاس سراسری نماز)

جناب حجت الاسلام قرائتی، مرد شایسته ثابت قدم و استوار را از
خداوند متعال مسئلت می‌کنم.

«والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته»

• سید علی خامنه‌ای

۱۲ آبان ۱۳۸۸

گفتار اول: متن پیام‌ها | ۱۰۲

• نوزدهمین اجلاس سراسری نماز

بیرجند، مهرماه ۱۳۸۹

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ»

پدید آوردن هویتی به نام مسجد، نخست در قبا و سپس در مدینه، در شمار زیباترین و پرمغزترین ابتکارهای اسلام در آغاز تشکیل جامعه اسلامی است. خانه خدا و خانه مردم؛ کانون ذکر و معراج معنوی و عرصه علم و جهاد و تدبیر دنیوی؛ جایگاه عبادت و پایگاه سیاست، دوگانه‌های به هم پیوسته‌ای است که تصویر مسجد اسلامی و فاصله آن با عبادتگاه‌های رایج ادیان دیگر را نمایان می‌سازد. در مسجد اسلامی، شور و بهجت عبادت خالص با نشاط زندگی پاک و خردمندانه و سالم، درهم می‌آمیزد و فرد و جامعه را به طراز اسلامی آن نزدیک می‌کند. مسجد، مظهر آمیختگی دنیا و آخرت، و پیوستگی فرد و جامعه در دیدگاه و اندیشه مکتب اسلام است.

با این نگاه، دل‌های ما برای مسجد می‌تپد و از شوق و احساس مسئولیت، لبریز می‌گردد. امروز در میان مساجد ما کم نیستند آنهایی که می‌توانند نمایی از این تصویر زیبا و شوق‌انگیز را به نمایش درآورند. حضور نسل جوان پاک‌نهاد ما و حضور روحانیون

و معلمان آگاه و دلسوز، مسجدهایی را به درستی، کانون ذکر و عبادت و اندیشه و معرفت ساخته و یاد‌های عزیز و گران‌بها را در دل‌های ما برانگیخته است؛ لیکن تا این وظیفه به تمام و کمال گزارده نشود، هیچ‌یک از ما نباید و نمی‌توانیم خطری را که از کمبود مسجد یا ضعف و نارسایی مساجد، جامعه و جوانان و خانواده‌ها و نسل‌های آینده را تهدید می‌کند، غافل بمانیم و خود را از برکات عظیمی که مسجد طراز اسلامی به کشور و نظام و مردم هدیه می‌کند، محروم سازیم.

نخستین مطلب مهم، بنای مسجد و حضور روحانی شایسته در آن است. هم‌اکنون با وجود ده‌ها هزار مسجد در کشور، جای هزاران مسجد دیگر در روستاها، شهرها، شهرک‌ها و مجتمع‌های مسکونی خالی است. دسترسی آسان به مسجد، نیاز ضروری مؤمنان و جوانان و نوجوانان ماست. روحانی پرهیزگار، خردمند، کارشناس و دلسوز در مسجد، همچون پزشک و پرستار در بیمارستان، روح و مایه حیات مسجد است. امامان جماعت باید آماده‌سازی خویش برای طبابت معنوی را وظیفه حتمی خود بدانند و مراکز رسیدگی به امور مساجد و حوزه‌های علمیه در همه جا آنان را یاری دهند. مساجد باید مدرّس تفسیر و حدیث و منبع معارف اجتماعی و

گفتار اول: متن پیام‌ها | ۱۰۴

سیاسی و کانون موعظه و پرورش اخلاق باشد. زمزمه محبت متولیان و مدیران و امنای مساجد، باید دل‌های پاک جوانان را مجذوب و مشتاق کند.

حضور جوانان و روحیه‌های بسیجی باید محیط مسجد را زنده و پرنشاط و آینده‌پو و لبریز از امید سازد. میان مسجد و مراکز آموزشی در هر محل، همکاری و پیوند تعریف شده و شایسته‌ای برقرار گردد. چه نیکوست که دانش‌آموزان برجسته و ممتاز در هر محل، در مسجد و در برابر چشم مردم و از سوی امام جماعت، تشویق شوند. مسجد باید رابطه خود را با جوانانی که ازدواج می‌کنند، با کسانی که به موفقیت‌های علمی و اجتماعی و هنری و ورزشی دست می‌یابند، با صاحب‌همتانی که کمک به دیگران را وجهه همت می‌سازند، با غم‌دیدگانی که غم‌گساری می‌جویند، و حتی با نوزادانی که متولد می‌شوند، برقرار و مستحکم کند. مسجد باید در هر منطقه و محل مأمّن و مایه خیر و برکت باشد و به طریق اولی، وسیله زحمت و آزار مجاوران نگردد. پخش صداهای آزاردهنده به‌ویژه در شب و هنگام آسایش مردم، کاری ناروا و در مواردی خلاف شرع است. تنها صدایی که باید از مسجد در فضا طنین بیفکند بانگ اذان با صوت خوش و دل‌نوازا است. عمران مساجد

۱۰۵ | پیام معنویت (۲۹ پیام مقام معظم رهبری به اجلاس سراسری نماز)

و پرداختن به آرایه‌های معنوی و ظاهری آن، وظیفه همگان است و هرکسی به اندازه توان و همت باید در آن سهیم گردد. مردم، شهرداری‌ها و دستگاه‌های دولتی هر یک در آن باید سهمی ایفا کنند و روحانی دانا و مسئولیت‌پذیر و پرهیزگار می‌تواند و می‌باید محور این منظومه تلاش مقدس باشد.

از خداوند متعال توفیق همگان را مسئلت می‌کنم و برای روحانی مجاهد و خدمتگزار، جناب حجت‌السلام والمسلمین آقای قرائتی دوام عمر و نشاط و توفیق روزافزون از خداوند می‌طلبم.

«والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته»

• سید علی خامنه‌ای

۱۸ مهرماه ۱۳۸۹

• بیستمین اجلاس سراسری نماز

بوشهر، مهرماه ۱۳۹۰

«بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ»

انسان، به سرشت و طبیعت خود، مشتاق و نیازمند نیایش و خشوع در برابر خداوند است که آفریننده همه نیکی‌ها و زیبایی‌هاست، و نماز، برآورنده این نیاز است. ادیان الهی با تشریح نماز، کام‌تشنه فطرت انسان را سیراب می‌کند و او را از سرگستگی و گمراهی در فرونشاندن این عطش طبیعی نجات می‌بخشند. تکرار نماز در هر روز و شب، فرصت و نعمتی است که آدمی را از غرقه شدن در غفلت می‌رهاند؛ به او مجال حضور دل‌آگاهانه در برابر خدا می‌بخشد؛ جان او را صیقل می‌دهد و گوهر باطن او را درخشان می‌سازد.

ذکر، نماز و نیایش آنگاه که با سامان زندگی اجتماعی درهم می‌آمیزد معجزه اسلام را در آرایش منظومه احکام عبادی آن آشکار می‌سازد. مسجد، مظهری از این درهم‌آمیختگی است. نماز در مسجد و با جماعت مؤمنان، همگانی نشستن برگرد سفره میهمانی خداوند است، و این خود، بارش رحمت الهی را انبوه‌تر و دل‌نشین‌تر می‌سازد. به برکت نماز، فضای مسجد نورانی و عطرآگین می‌گردد و سخن حق و آموزش دین و اخلاق و سیاست در آن بیش از هر جای دیگر بردل و جان

می‌نشیند و به زندگی فرد و جامعه، سمت و سوی خدایی می‌دهد. مسجد را با این نگاه باید نگریست. روح مسجد، کالبد زندگی را پر نشاط و پرانگیزه می‌سازد. در هر جا سامان زندگی است، مسجد، مرکز و کانون اصلی است. در بنای شهر و روستا، در مدرسه و دانشگاه، در مراکز جمعیتی از بازارهای کسب و کار تا فرودگاه‌ها و جاده‌ها و پایانه‌های سفری و تا آسایشگاه‌ها و بیمارستان‌ها و بوستان‌ها و گردشگاه‌ها، در همه و همه باید مسجد را همچون قطب و محور بنا نهاد. مسجد در همه جا باید پاکیزه، زیبا و آرام بخش باشد. مدیریت محتوایی و معنوی مسجد که بردوش روحانی مسجد است باید خردمندانه و مسئولانه، و حتی عاشقانه باشد. حوزه‌های علمیه برای آماده‌سازی روحانیونی در این طراز، وظیفه‌ای ذاتی و طبیعی دارند. اگر مسجد، کیفیت شایسته خود را بیابد، هزینه‌های مادی و معنوی بسیاری از دوش جامعه و مردم و مسئولان برداشته خواهد داشت. به امید آن روز، و با سلام بر حضرت بقیه‌الله - ارواحنا فداه.

«والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته»

• سید علی خامنه‌ای

۱۹ مهر ۱۳۹۰

• بیست و یکمین اجلاس سراسری نماز

کرمانشاه، شهریورماه ۱۳۹۱

«بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ»

امسال نیز شما مردان و زنان خداجوی و حقیقت‌نیوش، با برگزاری این اجلاس، گام دیگری در راه وظیفه بزرگ اسلامی خویش یعنی اقامه نماز برداشته‌اید. از همه دست‌اندرکاران به‌ویژه از جناب حجت‌الاسلام آقای قرائتی، روحانی مجاهد و صادق و ثابت‌قدم که استوانه اصلی این کار بزرگ است، تشکر می‌کنم و پاداش الهی را برای ایشان و همکارانشان مسئلت می‌نمایم.

با این همه باید اعتراف کنیم که هنوز مجموعه ما مسئولان نظام اسلامی وظیفه خود را در این باره به تمام و کمال، ادا نکرده‌ایم. اهمیت نماز را باید به‌درستی فهمید. اینکه فرموده‌اند: اگر نماز در درگاه خداوند، مقبول افتد دیگر خدمات و زحمات نیز پذیرفته شده، و اگر نماز، مردود باشد هرچه جز آن نیز مردود گشته است، حقیقتی بزرگ را به ما می‌نمایاند. آن حقیقت این است که اگر در جامعه اسلامی نماز در جایگاه شایسته خود قرار گیرد، همه تلاش‌های سازنده مادی و معنوی، راه خود را به سمت و سوی آرمان‌ها می‌گشاید و جامعه را به نقطه مطلوب آرمانی اسلام

می‌رساند؛ و اگر از اهمیت نماز غفلت شود و نماز مورد بی‌اعتنایی قرار گیرد، این مسیر به‌درستی طی نخواهد شد و تلاش‌ها و مجاهدت‌ها تأثیر لازم را در رساندن به قله‌ای که اسلام برای جامعه بشری ترسیم کرده است، نخواهد داشت.

این حقیقت، به همه ما هشدار می‌دهد و وظیفه‌ای سنگین را به یاد ما می‌آورد. تلاش‌های فرهنگی و هنری و برنامه‌ریزی‌های آموزشی و غیره، همه باید به‌گونه‌ای طراحی و اجرا شود که نماز، با کیفیت مطلوب، روز به روز در میان مردم به‌ویژه جوانان و نوجوانان رونق گیرد و همه به‌راستی از این چشمه پاکی و روشنی بهره‌مند گردند. بی‌شک دستگاه‌های متعدد امور فرهنگی و آموزشی، و صداوسیما و دست‌اندرکاران اداره مساجد، بیش از دیگران باید احساس مسئولیت‌کنند.

از خداوند متعال کمک بخواهید و دامن همت به‌کمربزنید و حرکتی تازه در این راه آغاز کنید. خداوند یار و نگهدارتان.

«والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته»

• سید علی خامنه‌ای

۱۳ شهریور ۱۳۹۱

• بیست و دومین اجلاس سراسری نماز

خرم‌آباد، شهریورماه ۱۳۹۱

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ»

قرآن کریم در توصیف قدرتمندان مؤمن و در صدور وظایف آنان اقامه نماز را نام برده است: «الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ»^۱ این وظیفه، در عمل شخصی، کیفیت بخشیدن به نماز است و در تلاش اجتماعی، ترویج نماز و همگانی کردن آن.

کیفیت یافتن نماز بدین معنی است که نماز، با حال و حضور ادا شود؛ نمازگزار به نماز با چشم «میعاد ملاقات با خدا» بنگرد و در آن، با خدای خود سخن بگوید و خود را در حضور او ببیند؛ نماز را تا می‌تواند در مسجد و تا می‌تواند به جماعت بگذارد و ترویج نماز، هر حرکت و تلاشی است که در راه همگانی کردن آن، و تبیین اهمیت آن، و آسان کردن دسترسی به آن، بتوان صورت داد.

صاحبان اندیشه و بیان، با گفتن و نوشتن؛ دارندگان رسانه‌ها و منبرها با پرداخت جذاب و هنری؛ مسئولان دستگاه‌ها هر یک متناسب با کارکرد آن دستگاه، می‌توانند این وظیفه بزرگ را ادا کنند.

کعبود مسجد در شهر و شهرک و روستا؛ نبود جایگاه نماز در مراکز اجتماعات همچون ورزشگاه و بوستان و ایستگاه و مانند آن؛ مراعات نشدن وقت نماز در وسایل مسافرت‌های دور دست؛ نپرداختن شایسته به نماز در کتاب‌های درسی؛ نپرداختن به پاکیزگی و بهداشت در مساجد؛ نپرداختن امام جماعت به تماس و رابطه با مأمومین؛ و هر کعبود دیگری از این قبیل‌ها، نقاط ضعفی است که باید همت‌های بلند بر زدودن آن برانگیخته شود و نشانه ایمان صاحبان تمکّن یعنی اقامه نماز، در جامعه اسلامی ما روز به روز نمایان‌تر گردد؛ انشاء الله.

«والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته»

• سید علی خامنه‌ای

۱۱ شهریور ۱۳۹۲

• بیست و سومین اجلاس سراسری نماز

اهواز، دی ماه ۱۳۹۳

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ»

سالیان درازی است که همت و انگیزه‌ئی مبارک، همه ساله، دلها و ذهنها را در سراسر کشور با این اجلاس، به اندیشیدن درباره‌ی نماز برمی‌انگیزد و نکته‌ها و یادآوریه‌ها و هشدارهائی درباره‌ی این فریضه‌ی بی‌همتای اسلامی و این استوانه‌ی استوار دین و دینداری، در فضای جامعه می‌پراکند. این، توفیقی بزرگ برای شما برگزارکنندگان و موهبتی از سوی خداوند برای ما شنوندگان و نیوشندگان است.

اکنون نوبت آن است که محصول این تلاش ارزشمند، در ترازوی نگاهی واقع‌بین، سنجیده شود؛ چه در رفتار مخاطبان که به گزاردن نماز و سبک نشمردن آن فراخوانده شده‌اند، بویژه جوانان و نورسیدگان؛ و چه در مواظبت بر کیفیت نماز و خشوع و حضوری که روح و جوهر این عمل صالح رحمانی به شمار می‌رود؛ و چه در مسئولیت‌شناسی کسانی که به وظائفی در این راه موظف گشته‌اند، همچون ساختن و پرداختن مساجد، یا ترتیب دادن نماز در مدارس و دانشگاهها، یا فراهم آوردن فرصت برای نمازگزار

در سفرهای زمینی و هوایی، یا در بهره‌گیری از شیوه‌های هنری در ترویج نماز در رسانه‌های تصویری و صوتی، یا در تولید مقاله و کتاب در تبیین زیبایی‌های این عمل کوتاه و پرمغز...؛ و چه در زمینه‌های دیگری که وظائفی در آنها بر عهده‌ی مسئولانی نهاده شده است.

اجلاس نماز، اقدامی مبارک و کارساز و بی‌شک، مأجور است، لیکن برای اینکه این کار ارزشمند، هر چه بیشتر به نقطه‌ی کمال کارائی نزدیک شود، باید به این سنجش و محاسبه‌ی واقع‌بین و خردمندانه، همت گماشت و پیگیری نتایج را بخش مهمی از این ابتکار دانست.

توفیق همه‌ی شما بویژه روحانی عزیز و گرانقدر حجة الاسلام جناب آقای قرائتی را از خداوند بزرگ مسألت می‌کنم.

«والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته»

• سید علی خامنه‌ای

۹ دی ۱۳۹۳

• بیست و چهارمین اجلاس سراسری نماز

قزوین، بهمن ۱۳۹۴

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ»

خداوند علیم و قدیر را سپاسگزارم که تلاش شما دست اندرکاران محترم این اجلاس مهم و بیش از همه عالم بزرگوار و مجاهد جناب حجة الاسلام آقای قرائتی در بخش‌های اساسی و مؤثری به بار نشست و کارهای مفیدی در ترویج فریضه بزرگ و بی‌بدیل نماز انجام گرفته است.

با این همه، ظرفیت و میدان کار و نیز نیاز و عطش جامعه‌ی اسلامی برای رسیدن به نقطه‌ی مطلوب، بسیار بیش از واقعیت‌های کنونی در این باره است. در پیام سال گذشته گوشه‌ای از این فضای خالی و تلاش‌پذیر، نشان داده شده است.

سخن امروز من تأکید بر احساس مسئولیت همگانی است. توقع و انتظار اینجانب آن است که همه به ویژه مسئولان دستگاه‌ها و دارندگان امکانات مادی و معنوی و مدیریتی، عظمت این مسئله را به درستی دریابند و گام در راه عمل نهند.

همه بدانند که یکی از مؤثرترین راه‌ها برای کاستن آسیب‌های اجتماعی، ترویج نماز است. به اینکه حتی يك نفر از جوانان و

۱۱۵ | پیام معنویت (۲۹ پیام مقام معظم رهبری به اجلاس سراسری نماز)

نوجوانان کشور، در نماز سهل انگاری نکنند همت گمارید. این یکی از بهترین راه‌ها برای سلامت معنوی و روحی مردم ما و جامعه‌ی ما است. به اینکه همگان فرا بگیرند و عادت کنند که نماز را با خشوع و حضور قلب بجا آورند، همت گمارید. اینها همه کارهای ممکن است که با عزم راسخ و کار مداوم شما دست‌اندرکاران، محقق خواهد شد، ان شاء الله.

«والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته»

• سید علی خامنه‌ای

۶ بهمن ۱۳۹۴

• بیست و پنجمین اجلاس سراسری نماز

البرز، آذر ۱۳۹۵

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ»

نماز، دری گشوده بر روی آحاد ملت است که از آن می‌توان به هدایت و رحمت خداوند رسید و زندگی را درست و سوی درست و سرشار از خیر و برکت قرارداد. سلامت معنوی هر فرد وابسته به نماز است و صراط مستقیم و حیا طیبه‌ی هر جامعه نیز تنها با اقامه‌ی نماز در آن تحقق می‌یابد. این همه تأکید بر اقامه‌ی نماز در کتاب و سنت، هدفی جز این ندارد که این باب رحمت بر روی فرد و جامعه مسلمان گشوده بماند و فرصت بهره‌مندی از آن دست دهد.

سالها است که این شعار در ایران اسلامی بر سر دست گرفته شده است که: «الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ...» و این اجلاس سالیانه به همت و پشتکار عالم مجاهد و خستگی ناپذیر جناب حجت الإسلام قرائتی برپا می‌شود و توصیه‌های مؤکد درباره‌ی گسترش نماز و به کیفیت لازم رسیدن نمازهای ما، تکرار می‌گردد با این حال باید اعتراف کنیم که حق این فریضه‌ی الهی که درمان دردهای عمده‌ی فردی و اجتماعی ما است، ادا نشده

است. ما مسئولان، ما سخنوران و سخنگویان، ما سررشته‌داران امور کشور، ما روحانیون و متولیان تبلیغ و تعلیم دین و ما همه‌ی آحاد و همه‌ی قشرهای مردم، همه و همه در مسئولیت اقامه نماز شریکیم.

همه همت گماریم که نماز را در جایگاه شایسته‌ی خود که قرآن و حدیث به آن ناطق است، بشناسیم و بشناسانیم و عمل شخصی خود را نیز به تناسب آن تعالی بخشیم.

توفیقات روزافزون همه‌ی شما و شخص جناب آقای قرائتی را از خداوند متعال مسألت می‌نمایم.

«والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته»

• سید علی خامنه‌ای

۱۷ آذر ۱۳۹۵

• بیست و ششمین اجلاس سراسری نماز

بندرعباس، آذر ۱۳۹۶

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ»

دعوت به نماز، دعوت به زیباترین جلوه‌های زندگی است. زیرا نماز فصلی از زندگی است که در آن انسان در برابر آفریننده و دارنده‌ی همه‌ی نیکی‌ها و زیبایی‌ها، به عرض نیازی عاشقانه می‌پردازد و بر عیار زیبایی و نیکی روان و دل خویش می‌افزاید. این حجم عظیم و زبان مؤثر توصیه به ذکر و نماز در قرآن و حدیث، نشانه‌ی همین ویژگی در دعوت به نماز است.

بندگان صالح و نیکوکار خداوند باید این را درسی برای خود بدانند و به نماز دعوت کنند. مسئولان مؤمن در نظام اسلامی باید امکانات گسترده‌ی خود را در خدمت این دعوت بگذارند. روحانی، معلم، مربی، مدیر و مسئول در همه جا مخاطبان و دایره نفوذ خود را به این سو بکشانند و از آنان دعوت‌کننده به خدا و نماز بسازند.

۱۱۹ | پیام معنویت (۲۹ پیام مقام معظم رهبری به اجلاس سراسری نماز)

شما برگزارکنندگان این گردهمایی سالیانه به ویژه عالم مجاهد و با اخلاص حجه الاسلام آقای قرائتی، این توفیق بزرگ الهی را قدر بدانید و بر این خط مستقیم پای بفشارید و بدانید و می‌دانید که خدا با صابران و استقامت ورزان است.

«والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته»

• سید علی خامنه‌ای

۲۹ آذر ۱۳۹۶

• بیست و هفتمین اجلاس سراسری نماز

سمنان، آذر ۱۳۹۷

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ»

اجلاس سالانه نماز از سویی نشانه حق‌گزاری در برابر فریضه‌ای است که می‌تواند در همه اعمال و فرائض دیگر، روح بدمد و آن‌ها را کارآمد سازد: «إِنْ قُبِلَتْ قَبْلَ مَا سَوَاهَا»؛ و از سوی دیگر خدمت بزرگی است به آنان که حق این هدیه الهی را ندانسته و در آن سهل‌انگاری می‌کنند.

نماز آنگاه که با خشوع و حضور گزارده شود جامعه را به صلاح و سداد در زبان و عمل می‌کشاند و اعتلامی بخشد. بخش مهمی از گرفتاری‌ها و آلودگی‌های ما بر اثر نپرداختن به این حقیقت هشدار دهنده است. از این رو ترویج نماز با همه شیوه‌های اثرگذار، در شمار وظایف بزرگی است که همه باید بدان اهتمام ورزیم و شما دست اندرکاران این اجلاس به ویژه عالم مجاهد جناب حجت الاسلام آقای قرائتی بحمدالله در این راه از توفیق الهی بهره‌مند شده‌اید.

۱۲۱ | پیام معنویت (۲۹ پیام مقام معظم رهبری به اجلاس سراسری نماز)

آموزش و پرورش می تواند در این عرصه از اثرگذارترین
ها باشد. مدارس را مزین کنید به نمازخوانی نوجوانان،
این برترین تضمین برای سلامت آینده جامعه است.

«والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته»

• سید علی خامنه ای

۱۳ آذر ۱۳۹۷

• بیست‌وهشتمین اجلاس سراسری نماز

گلستان، آذر ۱۳۹۸

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ»

در میان نعمتهای بزرگ الهی که هیچ کس قادر بر شمارش آنها نیست، برخی برجستگیهای نمایانی دارند که اهل تأمل را به شگفتی میرساند، و از جمله‌ی جذابترین این نعم شگفتی‌ساز، نماز است. ترکیب اذکار نماز، ترکیب حرکات نماز، ترتیب اوقات نمازهای واجب و مستحب، تأکید بر تمرکز و حضور قلب در آن، تأکید بر مسجدي کردن آن، تأکید بر جمعی کردن آن، الزام پاکیزگی در آن، هم در تن و پوشش با دور کردن نجاست، و هم در دل و روح با غسل و وضو، الزام به روی آوردن آن از هر نقطه‌ی جهان به یک کانون مرکزی- کعبه‌ی شریف- و بسی نکات و نقاط ظریف و دقیق و پرمضمون در این فریضه‌ی ممتاز و یکتا، آدمی را در برابر این پدیده‌ی الهی خیره و مبهوت میکند. خداوند این نعمت بزرگ را به ما هدیه فرموده است.

با آن میتوانیم جان خود را پالایش کنیم، میتوانیم خود را از گناهان دور کنیم، میتوانیم ارتباطات بشری را در جامعه‌ی خود، برخوردار از معنویت کنیم و بدین وسیله، امن و سلامت روانی و رهایی از چالش‌های ستیزگرانه، و بهجت و نشاط را نصیب آن سازیم. این هدیه به صورت فریضه و تکلیف درآمده است تا دست‌کم، جامعه از حداقل‌های آن محروم نماند، هدیه‌ئی با این وزن عظیم و متقابلاً با کمترین هزینه‌ی مالی و وقت حقیقتاً درخور سپاس پایان‌ناپذیر ما است.

حضار محترم! ما هم در ادای این شکر واجب، قاصر یا مقصریم. کارهای زیادی باید بشود که امیدوارم عالم مجاهد جناب حجه‌الاسلام قرائتی ما همه را به آن متذکر گردند.

«والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته»

• سیدعلی خامنه‌ای

۲۰ آذر ۱۳۹۸

• بیست‌ونهمین اجلاس سراسری نماز

تهران، بهمن ۱۴۰۱

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ»

برپائی این همایش فرخنده پس از تاخیر دوساله، مایه ی خرسندی و انشاءالله موجب برکت است. هر تلاش فکری و عملی برای نشان دادن ارزش نماز و بزرگداشت این فریضه مبارک، کاری در جهت نورانی کردن دل انسانها و گرم کردن محفل زندگی آنها است. یاد خدا که نماز مظهر کامل آن است، دل و جان را آزاد و جامعه را آباد می سازد. پیوند های حیاتی در یک جامعه ی خوشبخت و خوش فرجام، همچون دوستی و گذشت و مهربانی و همدلی و همدردی و یاری رسانی و خیرخواهی و امثال آن به برکت رواج و اقامه ی نماز، استحکام می یابد. صفهای نماز جماعت، صفوف به هم پیوسته ی فعالیت های اجتماعی را پدید می آورد. کانون گرم و پرشور مساجد، کانون های همکاری در عرصه ی اجتماعی را رونق می بخشد. نماز، آنگاه که با احساس حضور خداوند، گزارده شود به همه عرصه های زندگی نورافشانی می کند و دنیا و آخرت فرد و جامعه را آباد می سازد.

نمازگزار - هر که و هر جا - به اندازه ظرفیت خود از نماز بهره می برد، ولی در این میان، جوانان و نوجوانان از همه جلوترند؛ بهره ی آنان از نمازی که با توجه و خشوع خوانده شود بسی بیشتر است. دل جوان و نوجوان آمادگی افزون تری دارد برای رسیدن به «فلاح» که اذان نماز، شتاب گرفتن به آن را سفارش می کند. پدران و مادران، معلمان و استادان، اندرز گویان و راهنمایان، این حقیقت را در رابطه میان نماز و جوان، به یاد داشته باشند و وظیفه ای را که بر دوش آنهاست بشناسند. مدارس، دانشگاهها، به طور ویژه دانشگاه فرهنگیان، صدا و سیما و دیگر دستگاه های فرهنگ ساز، در شمار مخاطبان اصلی «أَقِمْوَا الصَّلَاةَ» جای می گیرند. توفیق همگان را از خداوند متعال مسئلت می کنم.

«والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته»

• سید علی خامنه ای

۵ بهمن ۱۴۰۱

گفتار دوم

نمای کلی پیام‌ها

• نمای کلی وظایف و برنامه‌ها

وظایف همگانی

- توجه به برکات عظیم مسجد؛
 - ساخت مسجد؛
 - عمران و آبادی مسجد؛
 - اهتمام به نماز جماعت؛
 - همه جامسجد است؛
 - تولیداتی برای تمام جهان؛
 - پخش نوای اذان؛
 - توجه به مسجد؛
 - برنامه ریزی برای اقامه نماز؛
 - فضا سازی نمازی در کشور؛
 - مقدم داشتن نماز؛
 - توجه به مفاهیم نماز.
- ### • ستاد اقامه نماز
- ترویج ذکر همگانی؛
 - توجه ویژه به جوانان؛
 - ترویج ترجمه نماز؛

• ترویج نماز در روستاها.

• خواص و بزرگان

• ترویج عملی نماز؛

• تقویت نماز جمعه؛

• تولی امر نماز در ادارات؛

• جدیت در امر نماز؛

• حضور در نمازخانه‌های عمومی.

• اهل فرهنگ

الف) ارگان‌های فرهنگی

• نشان دادن گوهر نماز؛

• توجه به نماز در همایش‌ها؛

• همکاری با ستاد اقامه نماز؛

• توجه ویژه به ترویج نماز؛

• لزوم تلاش برای اقامه نماز.

ب) صداوسیما

• ترویج اولویت دهی به نماز؛

• آموزش نماز و رازهای آن؛

• ترویج هنری نماز؛

گفتار دوم: نمای کلی پیام‌ها | ۱۳۰

• همکاری با استاد اقامه نماز؛

• نشان دادن گوهر نماز؛

• توجه ویژه به ترویج نماز؛

• لزوم تلاش برای اقامه نماز.

ج) هنرمندان

• استفاده از زبان هنر؛

• کاری شایسته؛

• ترویج هنری نماز.

• روحانیان و حوزه‌های علمیه

• تبیین معارف نماز؛

• مدیریت مسجد؛

• اهتمام به مراکز آموزشی؛

• پرداختن به مفهوم و فلسفه نماز؛

• فعالیت بیشتر در مساجد؛

• تبلیغ نماز؛

• اهتمام به اقامه نماز در مساجد؛

• الگو بودن در امر نماز؛

• بیان معارف نماز؛

- طرح مباحث کلامی، عرفانی و اجتماعی نماز؛
- استفاده از طلاب جوان؛
- هجرت هفتگی به روستاها؛
- توجه به مجامع دانشجویی و دانش آموزی.
- **وزارتخانه‌های آموزش و پرورش، و علوم**

الف) مدیران ارشد

- اولویت مسجدسازی؛
- همکاری با ستاد اقامه نماز؛
- توجه ویژه به ترویج نماز؛
- لزوم تلاش برای اقامه نماز؛

ب) مؤلفین کتب درسی

- پرداختن به رازهای نماز؛
- سخنانی تازه در بحث نماز؛
- طرح مباحث عمیق؛
- متون نمازی برای همه دوره‌ها.

ج) معلمان و اساتید

- تشویق به نماز؛
- توجه به درس نماز؛

• اهتمام به نماز و تشویق به آن؛

• اولویت دهی به نماز.

• متولیان مساجد

• وظایف عمومی

• لزوم توجه به نمادهای ذکر خدا در شهرها؛

• لزوم نشاط در مساجد؛

• خردمندی و دلسوزی امام جماعت؛

• برگزاری برنامه‌های علمی و اخلاقی؛

• جذب جوانان؛

• ارتباط با مراکز آموزشی محل؛

• ارتباط‌گیری همه جانبه؛

• پاکیزگی مسجد و ارتباط با مومنین

• پرهیز از آزار مجاوران؛

• آراستگی مسجد؛

• اهتمام به نماز جماعت؛

• اقامه نماز صبح؛

• باز بودن مساجد.

• سایر مخاطبان

الف) مسئولان عمرانی

- لزوم ساخت مسجد در اماکن عمومی؛
- لزوم پیوست مسجد در پروژه‌های عمرانی؛
- ساخت نمازخانه؛
- ساخت نمازخانه و مسجد؛
- ساخت مساجد در راه‌ها؛
- اولویت دهی به مسجد؛
- لزوم تلاش برای اقامه نماز.

ب) مسئولان حمل و نقل عمومی

- برنامه‌ریزی برای اقامه نماز؛
- امکان‌سازی اقامه نماز در شرایط مختلف؛
- لزوم تلاش برای اقامه نماز.

ج) مسئولان ورزشی

- برنامه‌ریزی برای اقامه نماز.

د) مسئولان نظامی

- آموزش نماز به سربازان؛
- لزوم تلاش برای اقامه نماز.

ه) ائمه جمعه

گفتار دوم: نمای کلی پیام‌ها | ۱۳۴

- لزوم جذب و تعلیم.

و) محققان و عالمان

- حرکتی نو در ترویج نماز؛
- تهیه منابع مورد استفاده برای هنرمندان؛
- لزوم تحقیق، نگارش و تبلیغ نماز.

ز) والدین

- اهتمام به نماز فرزندان؛
- آموزش نماز به فرزندان.

ح) جوانان

- انس با نماز؛
- دعوت نزدیکان به نماز؛
- حضور در مساجد؛
- تمرکز در نماز.

مجموعه‌ی پیش‌رو در برگیرنده‌ی پیام‌های حکیمانه‌ی رهبر فرزانه‌ی انقلاب خطاب به اجلاس‌های سراسری نماز می‌باشد. اگر به دنبال تغییر و تحول بنیادین در نماز خود هستید و چنانچه به دنبال یافتن فلسفه و آثار و فواید و برکات نماز و همچنین تأثیرات آن بر حیات فردی و اجتماعی و دیگر ساحت‌های زندگی می‌باشید، خواندن این مجموعه‌ی را به شما پیشنهاد می‌کنیم. بدون شک می‌توان مجموعه پیام‌های رهبر فرزانه‌ی انقلاب را «سرالصلوة» عامه فهم و مفید و متناسب با فهم همگان بر شمرد که امید می‌رود با خواندن این کتاب و معرفی آن به دیگران زمینه‌ی خواندن نماز مقبول را در جامعه گسترش دهیم.

